

RACISME SKABES

Psykiatriens rolle

Rapport med anbefalinger vedrørende
uvidenskabelige programmer og hadkampagner
bag racemæssige konflikter og folkedrab

Udgivet af Medborgernes
Menneskerettighedskommission
Stiftet i 1969

VIGTIG BEMÆRKNING til læseren

I nden for psykiatrien har man for vane at foregive, at man er de eneste, der kan bedømme, hvem der er psykisk velfungerende, og hvad der må betegnes som "sygdomme" i sindet. Virkeligheden viser noget andet:

1. PSYKIATRISKE "FORSTYRRELSER" ER IKKE

EGENTLIGE SYGDOMME: I lægevidenskaben er der strenge kriterier for, hvornår en tilstand kan kaldes for en sygdom. Det er nødvendigt at have et forudsigeligt antal symptomer og årsagen til symptomerne eller hvor denne ikke kendes en vis forståelse af fysiologien (funktionen). Kuldegysninger og feber er symptomer. Malaria og tyfus er sygdomme. Forekomsten af sygdomme kan fastslås ved observerbare kendetegn og gennem fysiske undersøgelser. På trods af det, findes der ingen lægevidenskabelige beviser for en eneste psykisk "sygdom".

2. PSYKIATRE BESKÆFTIGER SIG UDELUKKENDE MED PSYKISKE "FORSTYRRELSER" IKKE FASTSLÅEDE SYGDOMME.

Medens den etablerede somatiske lægevidenskab koncentrerer sig om behandlingen af legemlige sygdomme, så beskæftiger psykiatrien sig udelukkende med "forstyrrelser". Da årsagen eller fysiologien ikke kendes, er et antal symptomer, der ses ved mange forskellige patienter, blevet kaldt en forstyrrelse eller syndrom. I psykiatrien gælder det, at "alle dens diagnoser blot er syndromer (eller forstyrrelser), det er en samling af symptomer, som det antages har en sammenhæng, det er ikke sygdomme," siger Joseph Glenmullen fra Harvards lægeskole. Professor emeritus, dr. Thomas Szasz gjorde opmærksom på: "Der findes ingen blodprøve eller andre biologiske tests, der kan konstatere tilstedeværelsen eller fraværet af en sindssygdom, sådan som det gælder for de fleste kropslige sygdomme."

3. PSYKIATRIEN HAR ALDRIG FASTSLÅET ÅRSAGEN

TIL EN ENESTE SINDSLIDELSE. De førende psykiatriske organisationer som Verdens Psykiatriforening og det amerikanske Nationale Institut for Mental Sundhed erkender, at psykiatere ikke kender årsagerne eller helbredelsesmetoderne for

nogen sindslidelse. De ved heller ikke, hvad deres "behandlinger" specielt gør for patienten. De bygger udelukkende på teorier og meninger, som meget ofte er i modstrid, når det drejer sig om diagnoser og metoder, og de mangler det videnskabelige grundlag for disse. Som den forhenværende præsident for Verdens Psykiatriforening erklærede: Den tid hvor psykiatere mente, at de kunne helbrede de psykisk syge, er ovre. I fremtiden skal psykisk syge lære at leve med deres sygdom.

4. MAN OPERERER UD FRA EN TEORI OM, AT PSYKISKE FORSTYRRELSER STAMMER FRA EN "KEMISK UBALANCE" I HJERNEN, MEN DET ER IKKE ANDET END EN MENING, DER IKKE ER BEVIST. DET ER IKKE ET FAKTUM.

En udbredt psykiatrisk teori (som ligger til grund for brugen af psykofarmaka) er, at psykiske forstyrrelser er resultatet af en kemisk ubalance i hjernen. Som ved andre teorier, findes der ingen biologiske eller andre beviser, der godtgør dette. Som et eksempel på en af mange lægelige og biokemiske eksperter sagde Elliot Valenstein, ph.d., forfatteren til bogen 'Det er Hjernens Skyld': "Der findes ingen undersøgelser, som kan fastslå den kemiske status i en levende persons hjerne."

5. HJERNEN ER IKKE DEN VIRKELIGE ÅRSAG TIL VORES LIVSPROBLEMER.

Mennesker kan få problemer og bliver nogen gange rystet eller har livskriser. Nogle gange kan disse føre til psykiske problemer – endda meget alvorlige. Men at fremstille disse vanskeligheder, som om de var forårsaget af uhelbredelige "hjernesygdomme", der kun kan lindres med farlige piller, er uredeligt, skadeligt og ofte dødeligt. Den slags medicin er ofte mere potent end narkotika og kan drive brugeren ud i vold eller selvmord. Den skjuler den virkelige årsag til livets problemer og gør et menneske endnu svagere. Man fratages på den måde muligheden for helbredelse og et håb for fremtiden.

RACISME SKABES

Psykiatriens rolle

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning: Hvordan skabes racisme	2
Kapitel 1: Historien bag 'videnskabelig' racisme	5
Kapitel 2: Det moderne folkedrabs rødder	11
Kapitel 3: Børn gøres til slaver med stoffer	19
Kapitel 4: Der kan skabes en bedre fremtid	25
Anbefalinger	27
Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling	28

INDLEDNING

Hvordan skabes racisme?

Lever racismen i dag?
I USA bliver flere afroamerikanere og børn af spansk afstamning end hvide, klassificeret til at være "læsehandicappede" i de skoledistrikter, som er domineret af hvide. Resultatet er, at millioner af børn bliver sat på ordinerede personlighedsændrende midler for at "behandle" den "psykiske lidelse". Det til trods for, at en tidlig indsats med læseundervisning kunne reducere antallet af elever, der stemples som "læsehandicappede" med op mod 70 pct.¹

Der er også en klar overrepræsentation af afroamerikanere og folk af spansk afstamning i de amerikanske fængsler.

I England er der for en sort mand 10 gange så stor risiko for at blive diagnosticeret som værende "skizofren" og for at få ordineret høje doser af stærk personlighedsændrende psykofarmaka.² Der er også større risiko for, at de får elektrochok behandling (mere end 400 volts elektricitet, der sendes gennem hjernen for at kontrollere

eller ændre en persons opførsel) eller bliver tvunget til fysisk eller kemisk fiksering.³

Rundt omkring i verden bliver etniske minoritetsgrupper til stadighed angrebet. Resultaterne er indlysende: fattigdom, ødelagte familier, ungdomskriminalitet og selv folkedrab (overlagt udslættelse af hele etniske grupper eller kulturer). Lige meget hvor tydelige protesterne er, eller hvor oprigtige bestræbelserne er fra vores religiøse ledere, politikere og undervisere, er det som om racisme blot består.

Ja, vi har racisme i dag. Men hvorfor? I stedet for at tumle med at finde svaret på dette spørgsmål er det bedre at spørge – Hvem?

Sandheden er, at vi ikke til fulde kan forstå racismen, før vi erkender, at to store grupper, som ellers er uden for mistanke, aktivt og i det skjulte kan skabe racisme i hele verden. Historien om disse gruppers arbejde indeholder rystende tragedier som nazismens Holocaust, Sydafrikas apartheid og i dag den omsiggribende ødelæggelse af

En besked fra Isaac Hayes

"Psykiatriske programmer og psykofarmaka har hærget vore byer og været med til at gøre vore unge kriminelle – alt sammen fordi psykiatere og psykologer fik lov til udøve deres racistiske adfærdskontrol og eksperimenter i vores skoler frem for blot at lade lærerne koncentrere sig om at undervise.

MMK er fast besluttet på at forbedre forholdene på det psykiske sundhedsområde, og de gør noget effektivt ved det. Det er derfor jeg blev et kommissionsmedlem af deres organisation, og hvorfor jeg siger, lyt til hvad de har at sige."

– Isaac Hayes, Academy Award-vinder, komponist, musiker, skuespiller samt kommissionsmedlem for MMK's internationale afdeling

millioner af skolebørns fremtid med stærk afhængigheds-skabende nervemedicin. Disse to grupper er psykiaterne og psykologerne.

I 1983 fastslog en rapport fra Verdens Sundhedsorganisationen (WHO) at "... i intet andet medicinsk område i Sydafrika bliver foragten for det enkelte individ, med afsæt i racismen, mere præcist beskrevet end i psykiatrien."⁴

I 1999, fastslår professor i distriktpsychiatri, dr. S.P. Sashidharan, at "Psykiatrien kommer tættest på politiet ... når det gælder anvendelsen af metoder og procedurer der ... diskriminerer etniske minoritetsgrupper i England."⁵

I 2001 konkluderede dr. Karen Wren og professor Poul Boyle fra St. Andrews Universitet i Sverige, at den videnskabelige racismes rolle i psykiatrien i hele Europa ikke alene er veldokumenteret rent historisk, men at den også eksisterer i dag.⁶

Isaac Hayes, som har vundet en Academy-Award® som komponist og musiker, som er skuespiller og repræsentant for Medborgernes Internationale Menneskerettighedskommission, siger: "Psykiatriske programmer og nervemedicin har ødelagt vores bykerner gennem en direkte medvirken til at gøre unge mennesker kriminelle. Og det alt sammen, fordi psykiatere og psykologer har fået lov til at praktisere racistisk adfærdskontrol og eksperimenter i vores skoler i stedet for at lade lærerne undervise."

I næsten 40 år har Medborgernes Menneskerettighedskommission arbejdet med menneskerettigheder og psykiatriske reformer og har forsket i hvilken indflydelse, racisme har haft på den psykiatriske profession i nazismens Holocaust, apartheid, de kulturelle overgreb på de australske aboriginere, New Zealands maorier og de amerikanske indianere samt i den almindelige racisme imod de sorte rundt omkring i verden.

Psykiaters og psykologers ideologier kan fortsætte med at "bære ved til bålet" i både lokal og international racisme til den dag i dag.

Formålet med denne publikation er at øge bevidstheden omkring denne destruktive indflydelse. Ikke alene kan racisme udryddes, men det er også af vital betydning, hvis mennesker skal kunne leve i harmoni med hinanden.

Med venlig hilsen

Jan Eastgate
præsident for Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Psykiatrien og psykologien har gennem århundreder leveret den "videnskabelige" retfærdiggørelse for racisme.

2 Det er indlysende, at der kan blive udviklet racisme, når man kigger på den filosofi, der ligger til grund for psykiatrien og psykologien. Det første er princippet om "den stærkeste overlever", som ligger bag den psykiatriske racehygiejne bevægelse; det andet er den psykiatriske ide om, at mennesket kun er et dyr. Tilsammen udgør de en mentalitet, der fostrer anti-sociale teorier og synspunkter, herunder racistiske ideer.

3 I 1869 skabte den britiske psykolog Francis Galton udtrykket "eugenik", som kommer fra det græske ord eugenes, som betyder "god slægt". Her defineres visse grupper som "underlegne".

4 Gennem historien har psykiatrien og psykologien ikke kun opfundet racebaserede "lidelser", men har også fremskaffet retfærdiggørelsen for at begå direkte folkemord.

I mere end 200 år har racistiske teorier i stil med dem, der blev promoveret af psykiateren Benjamin Rush og psykologen Francis Galton (øverst til højre) været brugt til at retfærdiggøre diskrimination.

KAPITEL ET

Historien bag "videnskabelig" racisme

Pisk djævelen ud af dem!" Det var den anbefalede "behandling" for en psykiatrisk "lidelse", som blev kaldt drapetomani (fra *drapetes*, en bortløben slave, og *mani* i betydning skør). Det var en slave, der havde den unaturlige trang at ville løbe væk. Lidelsen blev "opdaget" i Louisiana i 1851.

Citaterne i dette kapitel kan virke rystende, men de illustrerer udviklingen af en hårrejsende teori, der bliver betragtet som en "kendsgerning" i dag.

I århundreder har psykiatere og psykologer leveret den "videnskabelige" retfærdiggørelse for racisme og de deraf følgende krænkelser, overgreb og folkedrab på udsatte racer og grupper.

I 1869 skabte den engelske psykolog, Francis Galton, udtrykket "racehygiejne" fra det græske ord, *eugenes*, hvilket betyder "god slægt." Han udbredte ideen om at

bruge "en bedre" menneskelig slægt at avle fra og frarådede, at "mindre ønskelige" slægter fik børn. I egne øjne hørte han selvfølgelig selv til den "bedre" del af den menneskelige slægt, og han var derfor i stand til at afgøre fremtiden for hele menneskeheden.

Galton betragtede afrikanerne som mindreværdige. Efter at have tilbragt to år i Afrika skrev han bogen 'Tropisk Sydafrika'. Han skrev, om de folk han havde mødt, at "disse vilde indbyder til slaveri ... Der er ikke nogen trang til uafhængighed over dem, så at sige, de

følger en herre, som en cockerspaniel gør det." Han gav ikke udtryk for nogen tvivl om hvad hans overbevisning var, da han sagde: "Negrenes gennemsnitlige intellektuelle formåen er to niveauer under vor egen."

Mennesker var efter hans mening afgjort ikke lige. Et ideal om, at alle mennesker har "samme værdi", var, sagde han, simpelthen "ubestrideligt forkert og kortsynet." Enhver godgørelse over for den fattige eller syge, burde være betinget af deres villighed til at afstå fra at frembringe afkom.⁸

Benjamin Rush, "den amerikanske psykiatris fader", erklærede, at farven hos de sorte var forårsaget af en sjælden, nedarvet sygdom kaldet "negritude", som var en afart af spedalskhed. Han sagde, at det eneste bevis på "helbredelse" ville være, at hudfarven skiftede til hvid

Galtons berømte halvfætter Charles Darwin – der også var psykolog – stod for samme synspunkt: "Ingen, der har beskæftiget sig med husdyrsavl er i tvivl om, at den nuværende praksis må være yderst skadelig for menneskeracen ... så at sige ingen er i dag så uvidende, at de tillader deres dårligste dyr at yngle."⁹

Nazismens psykiatere og den amerikanske psykiatribevægelse tog hurtigt disse ideer til sig. De blev i første omgang brugt til at retfærdiggøre slaveri. I løbet af kort tid hed det sig, at "immigranter fra Italien, Grækenland, Ungarn og andre sydøsteuropæiske lande" ikke levede op til kvalitetskravet, eftersom de bar et kim, der gjorde dem "mere forfaldne til berigelseskriminalitet, kidnapning, overfald, mord, voldtægt og seksuel umoral."¹⁰

"Videnskabelige" begrundelser af den art blev brugt til at retfærdiggøre nedværdigelsen af slaver i USA.

I 1797 erklærede psykiateren Benjamin Rush, "den amerikanske psykiatris fader", at farven hos de sorte var forårsaget af en sjælden, nedarvet sygdom kaldet "negritude", som var en afart af spedalskhed. Rush hævdede, at det eneste bevis på "helbredelse" ville være, at hudfarven skiftede til hvid. "Sygdomsbetegnelsen" blev brugt som begrundelse for raceadskillelse, så de hvide ikke skulle blive "smittet".¹¹

Forfatteren Robert Whitaker skrev: "Op igennem det 19. århundrede mente man, at den psykiske sundhed hos afroamerikanere hang sammen med deres juridiske status som frie mænd eller slaver. De, som levede i frie stater, eller de, som var slaver og offentligt udtrykte et ønske om at være frie, var særligt udsatte for at blive betragtet som sindssyge."¹²

Ifølge USA's folketælling i 1840 var sindssyge 11 gange hyppigere forekommende blandt farvede, som levede i nordstaterne end blandt dem, som levede i sydstaterne. Det viste sig hurtigt, at resultatet var absurd, men ikke hurtigt nok til at forhindre politikere fra syd i at gribe det som et bevis for, at slaveri var sundt for negere," skrev Whitaker.

"Her er beviset for slaveriets nødvendighed", var Senator John Calhouns ræsonnement. "Afrikanerne er ude af stand til at tage vare på sig selv og synker ned i vanvid under frihedens byrde. Det er barmhjertigt at give dem formynderskab og beskyttelse mod en mental død."¹³

I 1851 påstod Samuel A. Cartwright, en fremtrædende, hvid, racehygiejne læge fra Louisiana, at han havde opdaget to psykiske sygdomme, som var særegne for sorte, og som retfærdiggjorde slaveriet. Den ene var den tidligere omtalte drapetomani, og den anden

I 1851 "opdagede" en vis dr. Samuel A. Cartwright, en psykisk lidelse, som var særegne for sorte slaver, og som han kaldte "drapetomani" – trangen hos slaver til at stikke af fra deres "herrer". Den anbefalede "behandling" var 'at piske djævelen ud af dem'.

kaldte han dysaesthesia aethiopsis. Dr. Thomas Szasz, der er professor emeritus i psykiatri og medstifter af MMK oplyser, at "Cartwright påstod, at denne lidelse (drapetomani) bevirkede, at sorte havde en ukontrolleret trang til at stikke af fra deres 'herrer'. Som tidligere nævnt, var den 'behandling', som Cartwright anbefalede mod denne 'lidelse' 'at piske djævelen ud af dem'."¹⁴

Dysaesthesia aethiopsis (svækkede følelser) formodedes både at påvirke sind og krop. Symptomerne omfattede lydighedsnægtelse, næsvished og arbejdsvægring. "Helbredelsen" kom gennem hårdt arbejde!¹⁵ Cartwright påstod, at "den nødvendige kraft, som den hvide mand må bruge for at få en doven neger aktiveret, sætter lungerne i gang, hvorved iltet blod bliver sendt til hjernen og sindet befries." (Fremhævelser tilføjet)¹⁶

I 1879 leverede den tyske psykolog Wilhelm Wundt fra Leipzig Universitet det ultimative videnskabelige "bevis" for racehygiejne, da han proklamerede, at eftersom menneskes sjæl ikke kunne måles med videnskabelige metoder, fandtes den ikke. Med denne udtalelse

blev mennesket pludselig til blot endnu et dyr. Med andre ord kunne mennesket, der nu var blevet frataget sin sjæl med denne Wundtske kendelse, manipuleres lige så nemt, som en hund kunne opøves i at savle ved lyden af en klokke.

I 1895, publicerede Alfred Plötz, en tysktalende schweizisk psykiater, sine teorier om racemæssig underlegenhed i bogen 'Vor races egnethed og beskyttelsen af de svage'. Plötz kaldte sin filosofi *Rassenhygiene* (racehygiejne), og her frarådede han helt uden omsvøb lægelig behandling af de "svage."¹⁷ Senere brugte Hitler og hans naziregime denne teori til at afgøre, hvem de "svage" var, og hvad man skulle stille op med dem. Plötz og hans kollegaer kunne tillægges den tvivlsomme ære at have lagt fundamentet til det racistiske naziregime.¹⁸ (Se kapitel 2)

Men Plötz medvirkede til meget mere end at skabe naziregimet og Holocaust. Hans tanker skulle vise sig at blive grundlaget for racehygiejne og racistisk undertrykkelse rundt om i verden, heriblandt i Australien, Canada, England, Sydafrika og Amerika.

Følgende er en lille samling af de katastrofale resultater af hans arbejde – psykologiske og psykiatriske udtalelser fra perioden mellem slutningen af 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet.

■ "Fra et racehygiejnisk standpunkt kan sådanne "blandede" ægteskaber (mellem hvide og sorte) ikke anbefales... Den farvede race har ikke samme energi ej heller samme ihærdighed som den hvide."¹⁹

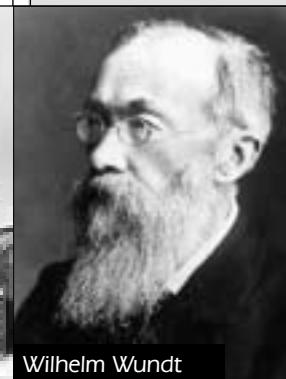
■ "Negerbarnet er intellektuelt forud (udvikler sig for tidligt) op til puberteten, hvor en radikal forandring finder sted: hans udvikling stopper pludseligt eller går endda lidt tilbage... uddannelse når ikke ind til det dybeste lag af hans sjæl."²⁰

■ I 1918 påstod den amerikanske racehygiejne fortæller, dr. Paul Popenoe, at de sortes intelligenskvotient (IQ) var bestemt af mængden af "hvidt blod" i deres årer. Jo lysere i huden de sorte var, desto højere var deres IQ, og jo mørkere, desto lavere var IQ'en.²¹

■ I 1923 påstod dr. J.T. Dunston, en britisk psykiater og den sydafrikanske regerings rådgiver i mentalhygiejniske spørgsmål, at "der imidlertid er forhold,

Dårligt videnskabeligt arbejde skaber et intolerant samfund

Falseraceteorier, der sidestiller mennesket med dyr, og som blev fremsat i det 19. århundrede af folk som psykologen Wilhelm Wundt og den britiske psykolog Charles Darwin, skabte grundlaget for den uunderbyggede videnskab om racehygiejne, som førte til undertrykkelse af minoriteter gennem generationer. Som for eksempel sorte, der efter den amerikanske borgerkrig blev befriet, for derefter at blive videresendt til slumkvarterer som andenrangs borgere. (til højre)

Wilhelm Wundt

Charles Darwin

der antyder, at de indfødte, selv fra de bedste stammer, formodentlig tilhører en race, som er mentalt underlegen vor egen ..." Hans bevis? De indfødte har "meget ringe tidsfornemmelse og generelt kun en vag idé om, hvor gamle de er eller af tidens gang. Selv deres danse, som de er meget glade for, indeholder ingen vanskelige bevægelser – en vigtig psykologisk pointe, som bør studeres nærmere ..."²²

I Australien blev "folkedrab" praktiseret en smule anderledes. Børn af blandet race (som regel med en aboriginer som mor og en hvid far) blev tvangsfjernet fra deres mødre og anbragt i myndighedernes varetægt, hvor hvide tog sig af dem. De blev forhindret i at lære noget om deres forfædre og deres kultur.

I 1921-rapporten fra "Det statslige Råd vedrørende Aboriginer Folket" kunne man læse: "Fortsættelsen af denne politik må til sidst løse problemet med aboriginer folket."²³ Det var et racistisk folkedrab og et forsøg på at få aboriginer folket til at uddø.

Raceadskillelsen og mishandlingen af aboriginer folket var "retfærdiggjort", fordi de var "endnu ikke i stand til at udøve selvkontrol, kunne ikke skelne mellem godt og ondt", og havde derfor brug for "beskyttelse."²⁴ Præcis som man "helbredte" bortløbne slaver i Amerika, behandlede man aboriginer folket som "uartere børn" ved at give dem pisk.

I en offentlig australsk undersøgelse af virkningerne fra dette program, kunne et offer afgive følgende vidneudsagn: "Vi blev fortalt, at vores mor var alkoholiker og prostitueret, og at hun var ligeglad med os. De plejede at advare os om, at når vi blev ældre, skulle vi passe på ikke at ende som ludere

og alkoholikere, så vi skulle være meget forsigtige. Som hvid havde man ikke den slags smuds i sig ... Det lå i vores natur, det var indbygget at være på den måde."²⁵

De oprindelige befolkninger i Amerika og Canada, det new zealandske Maori folk, og andre ikke-hvide befolkninger blev behandlet på samme nedværdigende måde, som jøderne og sigøjnerne i Tyskland. Som forfatteren Francis Pal Prucha skrev i 'Den store fader': "Indianske børn blev fjernet fra hjem, der blev bedømt til at være uegnede eller skadelige for dem af Kontoret for Indianske Anliggender eller af de offentligt ansatte socialarbejdere, og de blev så anbragt hos pleje- eller adoptivfamilier, almindeligvis ikke-indianske ...

senere er (det) blevet mere korrekt gennemskuet til at være en fuldkommen destruktiv indgriben over for indianske familier og deres børn."

I 2002 fortalte indianeren Sandy White Hawk om sine prøvelser efter at være blevet tvangsfjernet fra sine forældre 30 år tidligere: "Jeg blev fortalt, at det jeg kom fra, var forfærdeligt, grusomt, hedensk, og at

Margaret Sanger

Efter sigende for at beskytte amerikansk blod fra at blive "inficeret" med "racemæssig underlegenhed" ønskede Margaret Sanger, tilhænger af racehygiejnen og grundlægger af Familieplanlægningen i USA at "udrydde negerbefolkningen" gennem sterilisation.

Race tester og andre løgne

jeg var fantastisk heldig at være blevet fjernet fra alt dette. Da jeg blev teenager og gik igennem de sædvanlige teenageproblemer, sagde min mor til mig: "Du må ikke udvikle dig til at blive en uduelig indianer."²⁶

Intelligenstester blev et andet middel til at underbygge og opretholde racistiske teorier.

I 1950'erne påstod en kendt psykolog, Lewis Terman, som var "ekspert" i intelligenstestning, at børn af fattige ikke kunne uddannes, samt at mexicanere, indianere og sorte ikke burde have lov til at få børn. Sådanne tester brugte man til at forhindre italienere, polakker, mexicanere og andre i at flytte til USA og "tilsmudse" det amerikanske blod.²⁷

Margaret Sanger, grundlægger af Familieplanlægningen i Amerika og tilhænger af racehygiejnen, præsenterede en anden ligeså frastødende plan. Hendes "kur" mod racemæssig underlegenhed var sterilisation. Sanger planlagde at "udrydde negerbefolkningen" ved at overtale sorte præster, der var "medrivende personligheder", til at prædike om, at sterilisation var løsningen på fattigdom. Hun hævdede, at hvis man kunne nå de sorte "gennem religiøs opfordring", ville det være den "mest succesfulde uddannelsesmæssige tilgang."²⁸

Så sent som i 1994, påstod Charles Murray og Richard Herrnstein i deres bog 'Gausskurven', at afro- og latinamerikanere klarede sig dårligere end hvide i intelligenstester, var "genetisk hæmmede" og således ikke var i stand til at leve op til kravene i et moderne samfund.²⁹

I en diskussion, der mindede om de diskussioner, de tidlige fortalere for "racerenhed" iværksatte, påstod psykologen Herrnstein, at amerikanere blev dummere – målt i IQ – for hver generation og opfordrede til selektiv avl for at hindre frembringelsen af menneskeligt "restaffald".³⁰

Psykiatere og psykologer har ved hjælp af uendelige mængder af opfundne, racerelaterede "sygdomme", tilfældige meninger om "det ideelle råmateriale" og uvidenskabelige fup-teorier såsom "lavere IQ" og "racemæssig underlegenhed" ikke alene legitimeret det 19., 20. og 21. århundredes racisme, men har leveret den direkte begrundelse for folkedrab.

Psykiateres og psykologers brug af intelligenstester blev endnu en metode til at udbrede et racistisk synspunkt på mennesket.

■ En fordrejet brug af intelligenstestning til at nedværdige ikke-hvide racer blev kraftigt udbredt i den første halvdel af det 20. århundrede af Paul Popenoe, der var tilhænger af racehygiejnen, og psykologen Lewis Terman. Popenoe påstod, at "IQ hos de sorte er afhængig af, hvor meget hvidt blod de har i sig", og Terman konkluderede, at ikke-hvide "aldrig vil kunne blive uddannet."

■ I Australien blev tvangsfjernelse af børn født af en aboriginer mor og andre overgreb "retfærdiggjort" med, at aboriginer folket var "ude af stand til at udøve selvkontrol og uvidende om forskellen mellem rigtigt og forkert."

Paul Popenoe

Lewis Terman

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 I 1895 udgav den schweiziske psykiater Alfred Plötz sine teorier om racemæssig underlegenhed, hvori han opfandt ordet Rassenhygiene (racehygiejne) og dermed leverede det "biologiske grundlag" for nazisternes racistiske styre.

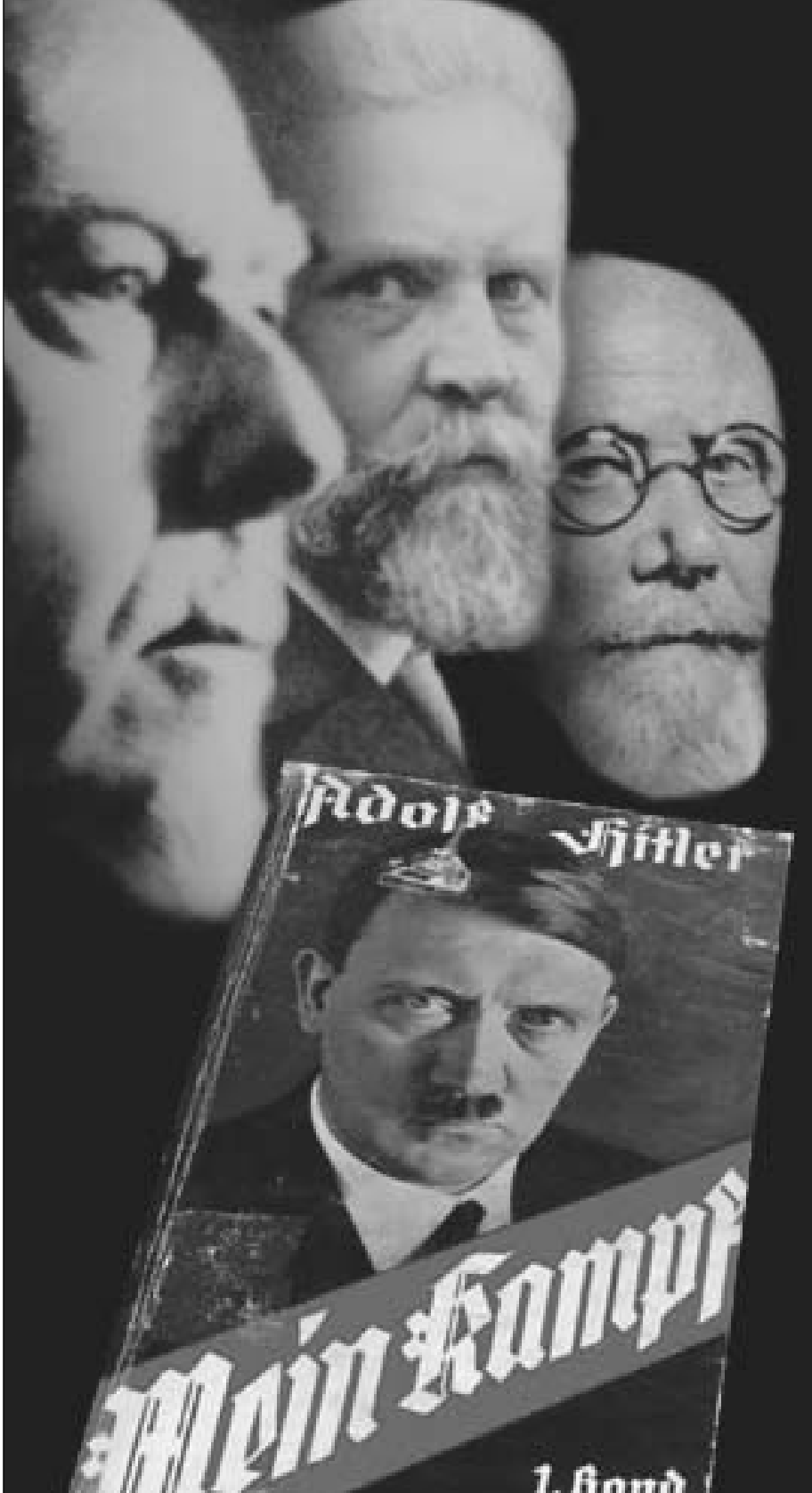
2 I 1920 udgav den tyske psykiater Alfred Hoche bogen 'Tilladelse til at aflive uværdigt liv', hvori han krævede, at der blev foretaget medlidenhedsdrab (eutanasi) på mennesker, der var "psykisk defekte"...

3 Eutanasibevægelsen dannede grobund for Ku Klux Klan's genopblussen i starten af 1900-tallet i USA.

4 Sydafrikanske psykiatere og psykologer leverede "videnskabelige" argumenter til myndighederne, hvormed de kunne nægte sorte sydafrikanere arbejde og uddannelse samt splitte deres familier ad.

5 Titusinder af sorte sydafrikanere blev spærret inde på psykiatriske institutioner under apartheidstyret, hvor de blev brugt som slavearbejdere og fik lov til at dø af ubehandlede fysiske sygdomme.

6 Afro- og latinamerikanere har været målgruppe for racistiske psykiatriske eksperimenter.

De teorier, der blev fremsat af psykiaterne Ernst Rüdin, Alfred Plötz og Alfred Hoche, inspirerede Adolf Hitler, og han baserede sine racistiske ideer på deres lære – som det bliver beskrevet i detaljer i hans selvbiografi *Mein Kampf* (Min kamp).

KAPITEL TO

Det moderne folkedrabs rødder

Længe før Første Verdenskrig havde tyske psykiatere udtænkt den "videnskabelige" retfærdiggørelse for eutanasi med udgangspunkt i "racemæssig underlegenhed".

Efter at psykiateren Alfred Plötz i 1895 fik udgivet sit værk, der omhandlede hans teori om "racehygiejne", grundlagde han den Tyske Forening for Racehygiejne (i 1909), og her fremførte han den opfattelse, at aflivningen af de "uværdige" alene var en "helbredende gerning".

I 1911 – 22 år før nazistpartiet kom til magten – prædikede psykiateren Ernst Rüdin, at "alle nationer bebyrdes af at måtte slæbe rundt på et særdeles stort antal laverestående mennesker, svæklunge, syge og krøblinger ... Gennem en klog lovgivning på dette område (sterilisation) ... kunne vi på fornuftig vis følge den bedste vej for racens videre avl."³¹

I 1920 udgav psykiateren Alfred Hoche og højesteretsdommeren Karl Binding "Tilladelse til at aflive uværdigt liv", hvori de krævede, at der blev foretaget medlidenhedsdrab (eutanasi) på mennesker, der var "psykisk defekte", og de skriver, at "deres død vil ikke give anledning til mindste savn, måske lige bortset fra i deres mødres og værgers hjerter..." Hoche påstod også, at det ikke var "mord" at slå et døende menneske ihjel med medicin, men derimod alene en "helbredende gerning."³²

Den tyske psykiater Eugen Fischer, medforfatter af 'Principperne for menneskelig arv og racehygiejne' fra 1921, opfordrede også til at udrydde "negerbørn" ud fra den teori, at sorte var blottet for værdi og ubrugelige til anden beskæftigelse end "kropsligt arbejde".

Fischer skrev: "Han (negeren) er ikke særlig intelligent i ordets oprindelige forstand, og frem for alt er han blottet for mental kreativitet og er fattig på fantasi, hvorfor han ikke har udviklet nogen form for original kunst og længere folkesagn eller folkemyter. Han er dog

dygtig til at bruge sine hænder.... hvorfor han let lader sig uddanne indenfor håndværk."³³

I 1939 holdt Fischer forelæsninger for de studerende, hvor han udtalte: "... Jeg kategoriserer ikke enhver jøde til at være lige så lavtstående, som negere er ..."³⁴

Rüdin var hovedmanden bag loven fra 1933 om sterilisation i Tyskland, som indførte,

at alle jøder og "farvede" børn skulle steriliseret.³⁵ Loven betød, at over 350.000 "uegnede" tyskere blev steriliseret.

Den første psykiatriske "drabstest" (eksperimenter med gasning) blev udført på Brandenburg Institutionen i 1940, hvor 18 patienter blev aflivet, imens psykiatere og medarbejdere kiggede på. På baggrund af eksperimentets "succes", blev eutanasi-programmet iværksat.

Over 300.000 "psykisk defekte" mennesker – 94 pct. af alle psykiatriske patienter i Tyskland – mødte

"Kun gennem Der Führer blev en over tredive år gamle drøm til virkelighed. En drøm om at indføre racehygiejne i vort samfund."

– Ernst Rüdin, professor i psykiatri, kommissær i det Tyske Selskab for Racehygiejne, 1943

deres skæbne i psykiater-
nes hænder. Derefter fulg-
te Holocaust. Rüdin ud-
talte: "Kun gennem Der
Führer blev en over tre-
dive år gamle drøm til
virkelighed. En drøm om
at indføre racehygiejne i
vort samfund."³⁶

Selvom Rüdin var
forfatteren bag den plan,
som fik indført lovligt
massemord, så blev Rüdin
utroligt nok i 1990 hædret
som grundlæggeren af
"psykiatrisk genetik" af
den amerikanske Nationa-
le Alliance for forskning
i Skizofreni og Depression
(NARSAD).³⁷

Kun et par af nazi-
psykiaterne blev retsfor-
fulgt under Nürnberg pro-
cesserne; de fleste und-
gik retsforfølgelse, mange
vendte tilbage for igen
at praktisere psykiatri ef-
ter krigen.

Apartheid: Den psykiatriske og psykologiske indfly- delse i Sydafrika

Forbindelsen mellem
psykiatri, psykologi og apartheid har eksisteret i mange
år. Den sydafrikanske premierminister, Hendric Ver-
woerd var selv psykolog og havde studeret på tyske
universiteter, i den periode, hvor nazi psykiaternes plan-
lægning af racehygiejnen var på sit højeste.

Datidens tyske racehygiejne psykiatere arbejdede
i overensstemmelse med Richard Leners bog 'Den
endelige Løsning: Biologi, Fordomme og Folkemord',
når de stemplede de sorte som: "dovne, uintelligente,
selvom de er ... fysisk veludrustede, de er kriminelle,

Den tyske psykiater Eugen Fischer,
medforfatter af bogen 'Principperne for
Menneskelig arv og Racehygiejne' fra
1921, opfordrede også til bortskaffelse af
"negerbørn" ud fra den teori, at sorte var
blottet for værdi og ubrugelige til anden
beskæftigelse end "kropsligt arbejde".

afrikas raceadskillelseslove meget lignede de nazistiske
psykiateres race-renheds love, som forbød arierne og
ikke-ariere at bo sammen eller at gifte sig. Sydafrikas
psykiatere og psykologer gav regeringen et "videnska-
belig" redskab, som kunne bruges til at nægte sorte syd-
afrikanere ansættelse og uddannelse, og som rev deres
familier fra hinanden.

Verwoerd sagde i september 1943: "Adskillel-
sespolitikken, som også betyder beskyttelse og omsorg for
de indfødte i afrikanernes land, men som fuldstændigt

lever i fattigdom og gene-
relt under socialt nedvær-
digende forhold, og det gør
de på grund af deres gene-
risk bestemte, begrænsede
mentale kapacitet."³⁸

Den tyske indflydelse
på Verwoerds tankegang er
tydelig. I 1928 var Verwoerd
med hjælp fra den ameri-
kanske Carnegie Foundation
med til at starte en under-
søgelse, som forklarede
hvide menneskers fattigdom
med de sortes konkurrence
på det sydafrikanske arbejds-
marked. Verwoerd sagde,
at "... længerevarende kon-
takt med laverestående,
farvede racer har i visse
sammenhænge haft ska-
dende social indvirkning
på europæeren." Han fort-
satte: "Han (den indfødte)
hører ikke hjemme noget
sted blandt europæerne,
udover til bestemte typer
manuelt arbejde ... derfor
vil han ikke kunne få
noget som helst udbytte
af uddannelse ..."³⁹

Hans nazi tankegang
kom også tydeligt til ud-
tryk i det faktum, at Syd-

afviser nogen form for lighed, giver den indfødte mulighed for at udvikle, hvad der er hans eget, sådan at han kan have stolthed og selvrespekt som indfødt, i stedet for igen og igen at blive ydmyget af blot at være en forfejlet efterligning af de hvide." Han udtalte, at Sydafrika ville være fortabt, hvis landets politik ville tillade afrikanere at "forbedre deres evner, hæve bedre lønninger og tilbyde dem bedre erhversmuligheder indenfor det 'hvide' Sydafrika."

Som et resultat af dette, blev de sorte også nægtet en ordentlig uddannelse. For at styrke dette opfandt psykologen M.L. Fick en intelligencetest udarbejdet med henblik på at påvise "farvede menneskers" underlegenhed, og at deres evner til at gennemgå en uddannelse var begrænsede.⁴⁰

Med millioner af mennesker, der ikke havde udsigt til andet end en uddannelse af meget lav kvalitet, arbejdsløshed og fattigdom, og deraf følgende lave moralske

værdier, er det ikke nogen overraskelse, at der blev etableret psykiatriske institutioner, eller at den helt rimelige og normale reaktion på denne undertrykkelse ukorrekt blev stemplet til at være en "psykiatrisk lidelse".

I over 30 år blev "særlige" psykiatriske institutioner kørt efter en hemmelig aftale mellem regeringen og det private firma Smith Mitchell & Co, for at kunne tilbageholde og "behandle" sorte patienter. Apartheid regeringen garanterede 90 pct. beskæftigelse. Titusinder af sorte blev indespærret imod deres egen vilje, fyldt med psykiatriske midler og udsat for smertefulde elektrochok uden bedøvelse, fordi bedøvelse var "for dyrt" at bruge på en sort. De blev lejet ud til firmaer for at udføre ulønnet arbejde, hvor de fremstillede bøjler, børster, tæpper, lagner og andre varer under påskud om, at de var i "arbejdsterapi".

I 1974 afslørede medlemmer af Scientologi Kirken og Medborgernes Menneskerettighedskommission alt

Psykiatriske slavelejre

Race-psykologen Hendrick Verwoerd, som blev premierminister i Sydafrika i 1958 fik udgivet landets første bekendtgørelser om raceadskillelse i 1930'erne.

Hendrik Verwoerd

dette, hvilket resulterede i, at psykiaterne overtalte apartheid regeringen til at revidere psykiatriloven, så det blev en strafferetlig overtrædelse, hvis nogen rapporterede om forholdene på et psykiatrisk hospital eller tog billeder af dem. MMK måtte derefter rejse ud af Sydafrika for at kunne videregive beviserne til Verdenssundhedsorganisationen (WHO). I 1977 responderede WHO ved at foretage en undersøgelse af nogle psykiatriske lejre. I 1983 udgav WHO en rapport med sine konklusioner, hvor brugen af patienter til ulønnet arbejde blev fordømt med ordene: "Denne situation har ingen paralleller i historien eller i psykiatriens nuværende udøvelse i øvrigt, men den har så

afgjort en parallel i ejerskab af og handel med slaver."⁴¹

Rapporten omtalte også en anden undersøgelse, der underbyggede MMK's påstande om uforklarlige dødsfald blandt patienter: "Den mest chokerende afsløring fra vore undersøgelser var det store antal af meningsløse dødsfald blandt sorte patienter i Smith Mitchell institutionerne. På ingen af institutionerne fandt vi bevis for tilstrækkelig lægelig omsorg i løbet af de sidste dage af patienternes sygdomsforløb ... vi så lister med sorte patienter 40 til 50-års alderen, der tilsyneladende fik lov at dø."

Da apartheidsystemet ophørte i 1994, hjalp MMK med at få en undersøgelse af fejlbehandling og racisme på psykiatriske hospitaler iværksat af Sundhedsministeriet. Undersøgelsen afslørede grov mishandling af patienter, forfalskede dødsattester og generel fejlbehandling af patienter.⁴² Lejrene blev efterfølgende forbedret.

Psykiateren dr. Frederick Goodwin, direktør for det Amerikanske Institut for Mental Sundhed sammenlignede i de tidlige 1990'ere sorte unge, som boede i de indre byer med "hyperaggressive" og "hyperseksuelle" aber i junglen, og brugte det til at retfærdiggøre, at de skulle ordineres psykofarmaka.

I 1997 fremlagde MMK mundtlige og skriftlige vidnesbyrd om psykiateres og psykologers kriminelle handlinger under apartheidstyret til den Sydafrikanske Sandheds- og Forsøningskommission. Psykologiforeningen i Sydafrika indrømmede til sidst, at psykologiske undersøgelser havde haft til hensigt at miskreditere de sorte som værende intellektuelt laverestående.⁴³

Men det vil stadig tage lang tid at genoprette eftervirkningerne fra apartheidstyret, især på grund af de forhindringer, det psykiatriske system stiller i vejen. I 1999 henvendte MMK kommissionsmedlemmet Lawrence Anthony sig på vegne af den sydafrikanske regering til Verdenspsykiatriforeningen og fortalte, at Psykiatriforeningen

i Sydafrika "ikke ville påtage sig noget som helst ansvar" for deres rolle i apartheidstyrets umenneskelige gerninger. I stedet talte den om regeringens "misbrug eller mulige misbrug af psykiatrien."⁴⁴

Psykiateres brutale resultater i USA

Psykiaters "behandling" af minoriteter omfatter nogle af de mest barbariske eksperimenter, der nogensinde er blevet gennemført i "videnskabens" navn.

I 1950'erne blev sorte fanger i New Orleans brugt til eksperimenter, der gik ud på at implantere elektroder i fangernes hjerner. Dr. Robert Heath fra universitetet i Tulane og den australske psykiater dr. Harry Bailey gennemførte disse eksperimenter. Senere pralede Bailey med, at de havde valgt deres testemner ud fra den begrundelse, at "det var billigere at

bruge niggere end katte, da de var alle vegne og var billige forsøgsdyr."⁴⁵

Heath gennemførte også en række hemmelige forsøg, der blev finansieret af CIA, hvor der blev brugt LSD og et stof, der hed bulbocapnin, som i en bestemt dosis fremkalder en kraftig bedøvelsesstilstand. Heath testede stoffet på afroamerikanske fanger i Louisianas statsfængsel for at finde ud af, om stoffet kunne forårsage "tab af evnen til at tale, følelseløshed overfor smerte, hukommelsestab (og) tab af viljestyrke ..."⁴⁶

På centeret for misbrugsundersøgelser under det amerikanske Nationale Institut for Mental Sundhed (NIMH) i Kentucky blev der i midten af 1950'erne givet LSD til afroamerikanere, som holdt mange af dem i en hallucineret tilstand i op til 77 dage efter indtagelsen. På selv samme center blev helt raske afroamerikanske mænd i 1960'erne brugt som forsøgspersoner for det eksperimentelle stof BZ, der anvendes i kemisk krigsførelse, og som er 100 gange stærkere end LSD.

Genoplivningen af Ku Klux Klan i 1915 skete på et tidspunkt, hvor der blev reklameret vidt og bredt for racehygiejnens ideer i Amerika.

DESTRUKTIV FILOSOFI

Psykiateres racistiske indflydelse i USA

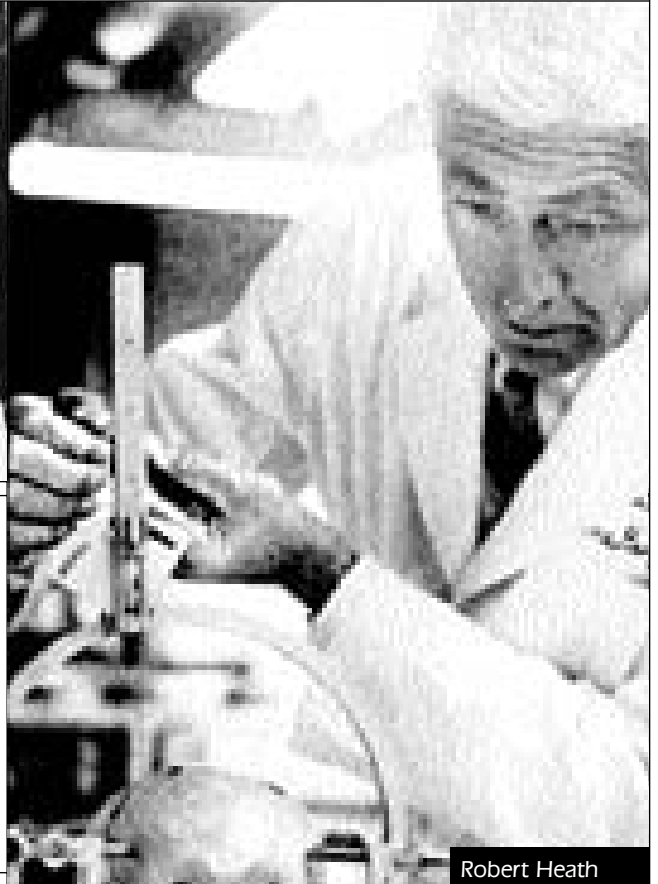
Genoplivningen af Ku Klux Klan (KKK) i starten af 1900-tallet skete på et tidspunkt, hvor der blev reklameret vidt og bredt for racehygiejnens ideer. Thomas Dixon, jr., som i 1905 glorificerede KKK's bedrifter, havde studeret den britiske psykolog og sociolog Herbert Spencers værker. Det var Herbert Spencer, der fandt på udtrykket "den stærkeste overlever." Spencer mente, at mange mennesker var uegnede og derfor ville gå en hurtig død i møde, hvorimod selektiv udvælgelse af de "bedst egnede"

kunne føre til fremavling af en højerestående race. Dixon skrev efterfølgende tre racistiske bøger. Den første, 'Leopardens pletter' konkluderede, at fred kun kan opnås ved at adskille racerne fra hinanden. Han påstod, at "indførelsen af lige rettigheder for negere er begyndelsen på afslutningen af denne nations eksistens." Racehygiejnen gav nu næring til KKK's formål, hvilket bl.a. fremgik af, at Hiram Wesley Evans, der var Grand Wizard i KKK i 1923, i sin tale på "Klangedagen" refererede til racehygiejnens bannerførere.

Harry Bailey

I 1950'ernes New Orleans blev de sorte indsatte i fængslerne udsat for psykokirurgiske eksperimenter. Det var dr. Robert Heath fra Tulane University, der sammen med den australske psykiater dr. Harry Bailey udførte eksperimenterne. Bailey pralede med, at de havde brugt sorte mennesker, fordi det var "billigere at bruge niggere end katte, da de fandtes overalt og var billige forsøgsdyr."

Robert Heath

I 1970'erne finansierede NIMH et af de mest hemmelige og ondsksfulde eksperimenter nogensinde med afro- og latinamerikanere. I kølvandet på optøjer i Watts (en afro-amerikansk bydel i Los Angeles), opfandt Louis Jolyon West fra det Neuropsykiatriske Institut på UCLA (Universitetet for Californien i Los Angeles) den teori, at optøjerne havde forbindelse til racemæssige og genetiske faktorer, og at dem, der var mest tilbøjelige til at begå denne type vold, var unge, sorte mænd fra byområder. Under betegnelsen "voldsinitiativet" foreslog West psykokirurgi og kemisk kastrering. Wests ide var at teste behandlingsplanen på to gymnasier – et for sorte og et for amerikanere af kinesisk afstamning. (Protester fra MMK og andre resulterede i at bevillingerne til dette "forsøgs"-projekt blev stoppet.)

Lederen af den neurologiske afdeling på Lafayette klinikken i Detroit i Michigan, dr. Ernst Rüdin hævdede, at svagt begavede børn ofte blev voldelige, hvis de blev behandlet som "ligeværdige". Rüdin argumenterede for, at dumme unge mænd, som gør "oprør", burde kastreres på noget nær samme måde, som man kastrerer okser.⁴⁷

Negative typeinddelinger og sammenligninger mellem sorte og dyr fortsatte hos NIMH. I 1992 sammenlignede lederen af NIMH, psykiateren dr. Frederick Goodwin sorte unge, som boede i de indre byer med "hyperaggressive" og "hyperseksuelle" aber i junglen.⁴⁸

NIMH's andet "voldsinitiativ" var rettet mod børn helt ned til femårsalderen. Deres videnskabelige begrundelse var, at de ville gennemføre undersøgelser for at se, om afro- og latinamerikanere havde et volds-gen, som kunne kontrolleres af psykofarmaka. Stoffer,

der var kendt for at fremkalde voldelig adfærd, skulle gives til børnene.

Lederen af det Amerikanske Netværk mod Tvangsbehandling i Psykiatrien, dr. Seth Farber sagde dengang: "Ligesom nazisterne ... ønsker (psykiaterne) at gøre de sorte unge til syndebukke, at få dem på stoffer og fjerne rettighederne fra deres forældre. Det er en uhyrlig, racistisk og undertrykkende plan."

I dag kræver de amerikanske psykiatere og psykologer helt åbent øgede forskningsbevillinger, fordi sorte, indianere og latinamerikanere er overrepræsenteret blandt de "psykisk syge". "Pisk djævelen ud af dem" er blevet skiftet ud med psykokirurgi, elektrochok og psykofarmaka. Resultaterne er indlysende, især i de indre byer. Race minoriteter er blevet introduceret til et helt nyt spektrum af

personlighedsændrende men helt lovlige stoffer. Dette har banet vejen for en helt ny bølge af narkomisbrug, efterfulgt af en voldsomt stigende kriminalitetsrate, analfabetisme og arbejdsløshed. Der er masser af enlige forældre. Alt for mange sorte og latin-amerikanske mænd sidder i fængsel, når man sammenligner med resten af befolkningen. Der er allerede lavet masser af undersøgelser over "racerelaterede profiler" i befolkningen, men alligevel bruger NIMH millioner af dollars på at undersøge "risikoudsatte" minoritetsbefolkningsgrupper og deres "aggressive" adfærd.

Den forhenværende kliniske psykolog og Kommissionsmedlem for MMK William Tutman advarer: "Først at undertrykke en race og dernæst stemple dens reaktion som værende en 'psykisk sygdom', er ikke alene moralsk forkert, det er kriminelt og bedragerisk."

RAPPORTER OM OVERGREB

Racistiske overgreb i Storbritannien

D 30. oktober 1998 havde den 38-årige afro-carabianer David "Rocky" Bennett, der var bosat i England, et skænderi med en hvid patient på en psykiatrisk afdeling, fordi de begge ønskede at brug den samme telefon. De ansatte besluttede, at Bennett skulle isoleres fra resten af patienterne. Han blev mere ophidset. De ansatte holdt ham med hovedet ned mod gulvet i 25 minutter. Han skreg: "Gå væk fra mig, gå væk, jeg kan ikke trække vejret. Giv slip på min hals ... de slår mig ihjel." Da de endelig gav slip – var David død.

I maj 2001 hed det i ligsynsrapporten: "Hændeligt dødsfald, skærpente omstændighed, forsømmelighed."

David Bennets familie anmodede om og fik iværksat en officiel undersøgelse af dødsfaldet. Dette resulterede i en rapport i februar 2004, som tegnede et trøstesløst billede af "institutionsracisme" i landets psykiske sundhedssystem. Den pensionerede højesteretsdommer Sir John Blofeld sagde: "Sorte og etniske minoriteter frygter det nationale sundhedsvæsen. Hvis de inddrager sig med det psykiatriske system, vil de blive låst inde i meget lang tid, om ikke resten af livet, og behandlet med medicin, der i sidste ende kan slå dem ihjel."

Desmond McLean blev voldtaget i en alder af 14 år. Han ville ikke tale om sin oplevelse, hvilket bekymrede hans familie. Efter et skænderi i hjemmet, blev han anbragt på en voksenpsykiatrisk afdeling i England: "Hver gang jeg viste nogen som helst form for harme over, hvad der skete med mig, sprang fire eller fem voksne mennesker på mig, trak mine bukser ned og stak en

"Hver gang sorte viser nogen som helst tegn på 'psykiske' problemer, bliver de stemplet som paranoid skizofrene eller psykotiske."

– Desmond McLean

nål i min bagdel. Det giver dem en del kontrol over ens følelser at have den nål. Hver gang sorte viser nogen som helst tegn på psykiske problemer, bliver de stemplet som paranoid skizofrene eller psykotiske. Det gør de, fordi de ikke forstår, hvordan sorte har det, og hvordan vi udtrykker vores frustrationer."

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Den Amerikanske Præsidents Kommission for Kvalitet i Uddannelse afslører, at 40 pct. af de børn, som modtog specialundervisning, blev stemplet som havende indlæringsforstyrrelser, simpelthen fordi de aldrig var blevet undervist i at læse.

2 For etniske minoriteter er specialundervisning skjult psykiatrisk racisme. Det er en måde, hvorpå man kan anbringe millioner af børn på personlighedsændrende psykofarmaka.

3 Børn, der taget amfetamin-baseret eller anden ordineret psykofarmaka klarer sig ikke bedre uddannelsesmæssigt.

4 Teenagere, som er blevet ordineret psykofarmaka, har været ansvarlige for mange skyderier på skoler. Stoffernes bivirkninger er bl.a. voldelig adfærd, mani og selvmordstendenser.

Flere og flere børn er blevet diagnosticeret med ADHD eller DAMP, en "lidelse", hvis eksistens aldrig er blevet klinisk bevist, men som er særdeles profitabel for den psykiatriske sektor i sundhedsvæsenet.

KAPITEL TRE

Børn gøres til slaver af stoffer

I marts 2003 kunne man i USA læse i en rapport fra Goldwater Institut om 'Raceforhold og Indlæringsproblemer: Racemæssige skævheder i Arizonas specialundervisning', at "blandt de testede elever på 4. klasstrin fra lavindkomstgrupper og af afroamerikansk afstamning scorede 60 pct. 'under middel' i den nyeste landsdækkende undersøgelse af uddannelsesmæssige fremskridt på skolerne."⁴⁹

Ifølge Goldwater Institut er "alene antallet af studerende, som får et forkert stempel, rystende. Hvad værre er – i de skoledistrikter, der primært består af hvide elever, bliver et betydeligt højere antal elever fra etniske minoriteter stemplet til at have indlæringsvanskeligheder."⁵⁰

Sorte elever har tre gange større risiko for at blive stemplet som udviklingshæmmede end hvide elever. Mens sorte elever kun udgør 16 pct. af eleverne i USA, udgør de næsten 32 pct. af eleverne i

programmer for lettere udviklingshæmmede.

I 1993 afslørede en artikel i 'U.S. News and World Rapport', at afroamerikanere var overrepræsenteret i specialuddannelsesprogrammerne i 39 stater.

Ti år senere afslørede Den Amerikanske Præsidents Kommission for Kvalitet i Uddannelse, at 40 pct. af børnene, som modtog specialundervisning, blev stemplet som læsehandicappede, simpelthen fordi de aldrig var blevet undervist i at læse.

I en artikel på Internettet skrev Gary Orfield: "Den skæve fordeling af sorte drenge i specialundervisningsklasserne har skabt en "ghetto i ghettoen". For mange af disse børn er det her den direkte vej til fængslet. Man tager et stort problem og placerer det indenfor et endnu værre problem. Det er simpelthen samvittighedsløst."⁵¹

Asa Hilliard, der er professor i uddannelse i byområder ved Georgia State University, siger: "Hvis man

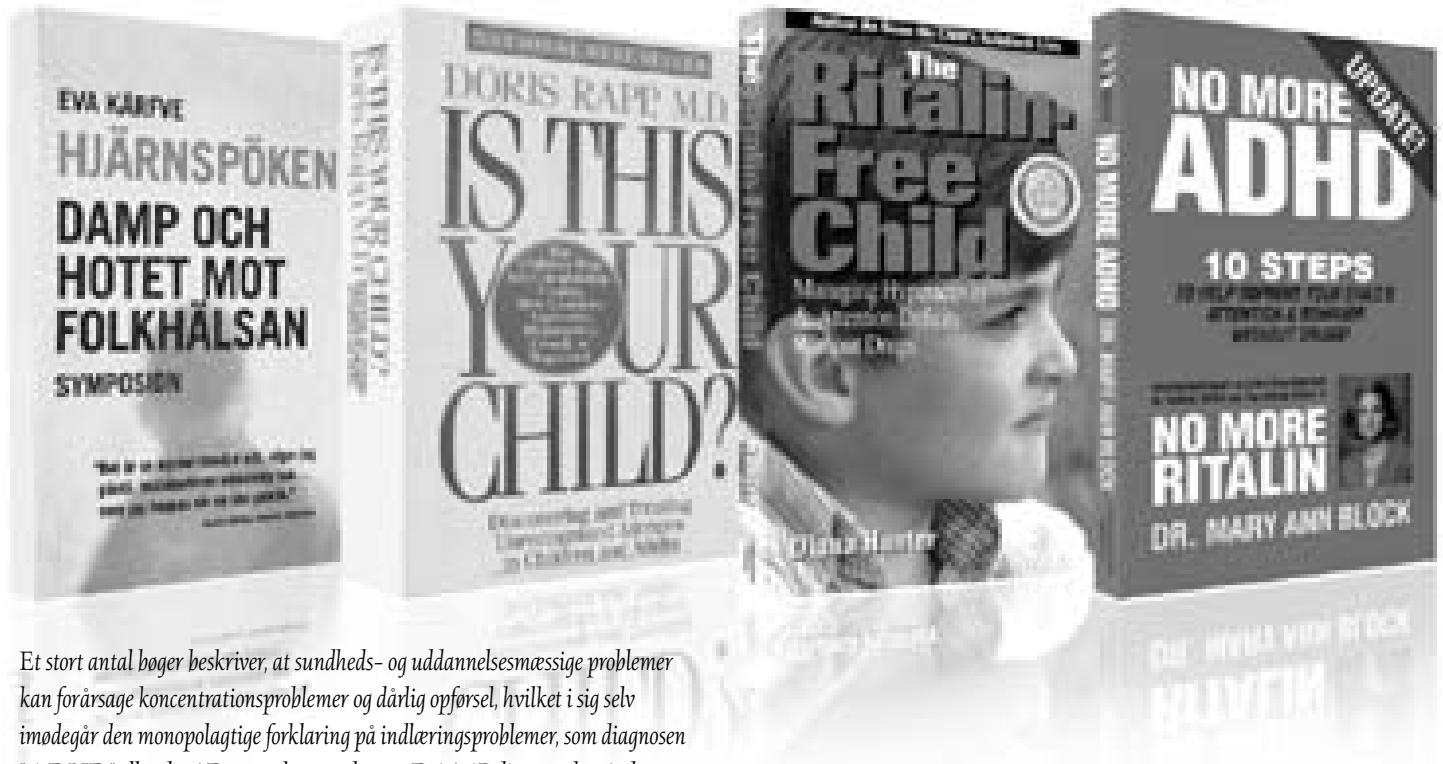
kalder et ikke-retarderet barn retarderet eller påstår, at han har indlæringsproblemer, når han ikke har det, og du dernæst tager ham ud af klassen, så han kan modtage specialundervisning, der ikke er speciel, så forværrer man simpelthen bare situationen."⁵²

For etniske minoriteter er specialundervisning skjult psykiatrisk racisme. Ved at stemple børnene til at være "læsehandicappede", har man en metode,

hvormed man kan anbringe millioner af børn på personlighedsændrende psykiatiske midler. Dette koster årligt de amerikanske skatteydere 28 mia. dollars.

Psykiatere og psykologer bruger den 'Amerikanske Psykiatriske Forenings Diagnostisk og Statistisk håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM-IV) eller WHO's 'Internationale sygdomsklassifikations håndbog' (ICD), kapitlet om psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser som "videnskabelig" retfærdiggørelse for at begå disse overgreb.

Sorte studerende løber en tre gange så stor risiko for at blive stemplet som mentalt retarderede end hvide. Til trods for at studenterne kun udgør 16 pct. af de studerende i USA, udgør de næsten 32 pct. af alle studerende på programmer for mildt retarderede.

Et stort antal bøger beskriver, at sundheds- og uddannelsesmæssige problemer kan forårsage koncentrationsproblemer og dårlig opførsel, hvilket i sig selv imødegår den monopolagtige forklaring på indlæringsproblemer, som diagnosen "ADHD" eller den i Danmark meget brugte DAMP diagnose har indtaget.

Ifølge professor Herb Kutchins, der er medforfatter til bogen 'De gør os gale', er DSM, et "upålideligt klassificeringssystem." "Fortalere for slaveri og raseadskillelse... har igen og igen forsøgt at retfærdiggøre undertrykkelse ved at opfinde nye psykiske lidelser og rapportere om en forhøjet forekomst af abnormiteter blandt afroamerikanere og andre etniske minoriteter."⁵³

Psykiatere "stemmer" i bogstaveligste forstand om, hvorvidt en gruppe symptomer bør anses for en "psykisk lidelse", der skal inkluderes i DSM.

Ved at bruge diagnosehåndbogen DSM, kan psykiatere diagnosticere ethvert barn til at lide af "opmærksomhedsmangel- og hyperaktivitetsforstyrrelse" (ADHD) eller tilsvarende diagnoser som DAMP. "Symptomerne" er blandt andet: "har vanskeligt ved at lege stille", "taler ofte alt for meget", "taber ofte ting", "får ikke lavet sine lektier, huslige pligter,

"Fortalere for slaveri og raseadskillelse ... har igen og igen forsøgt at retfærdiggøre undertrykkelse ved at opfinde nye psykiske lidelser og rapportere om en forhøjet forekomst af abnormiteter blandt afroamerikanere og andre etniske minoriteter."

– Professor Herb Kutchins, medforfatter til bogen 'De gør os gale'

eller andre pligter færdigt..." og "sidder ofte uroligt med hænder eller fødder, eller rykker rundt på stolen." Med andre ord, psykiaterne definerer og betegner normal barnlig opførsel som en psykisk lidelse. Behandlingen er altid den samme – at give barnet svækkende, per-

sonlighedsændrende psykiatriske midler.

Psykiatere har opfundet flere løgne, såsom kemiske ubalancer i hjernen, for at retfærdiggøre ordinerer af psykofarmaka til børnene. Begrebet kemisk ubalance findes ikke. Dr. Mary Ann Block, forfatter til bogen 'Ikke mere ADHD', pointerer: "Psykiateren laver ingen tester. Psykiateren lytter til, hvad der er sket og udskriver en recept."

Der er utallige bivirkninger og risici i forbindelse med de medikamenter, der bliver udskrevet til de såkaldte ADHD og DAMP-børn.

En kort liste følger:

■ Methylphenidat (Ritalin), det hyppigst udskrevne stof, er kraftigere end kokain og klassificeres af medicinalvirksomheder som værende lige så voldsomt og vanedannende som morfin og opium.⁵⁴

■ Bivirkningerne fra methylphenidat omfatter blodtryks- og pulsændringer, angina (hjerteforstyrrelser), vægttab og forgiftningspsykose. Der er risiko for selvmord ved aftrapning.⁵⁵

■ Børn, der taget amfetaminbaseret eller anden ordineret psykofarmaka klarer sig ikke bedre uddannelsesmæssigt. De klarer sig dårligt i lige så mange fag og forlader skolen før tid lige så ofte som børn, der ikke tager disse stoffer.

■ Det ser ud til, at nogle myndigheder langt om længe har gennemskuet bedrageriet.⁵⁶ I både 2003 og 2004 gav myndighederne i Storbritannien landets læger besked om, at de ikke måtte udskrive "selektiv serotonin-genoptagningshæmmende" (SSRI) antidepressiv medicin til unge under 18, idet de henviste til, at stoffet potentielt kan fremkalde selvmordstendenser.

■ I 2004 udstedte Den amerikanske Levnedsmiddel- og Lægemedelstyrelse (FDA) en tilsvarende advarsel, og det samme gjorde australske, canadiske og europæiske styrelser. FDA's offentlige sundhedsrådgiver udtalte, at "angst, ophidselse, panikanfald, søvnløshed, irritabilitet, fjendtlighed... akathisi (voldsom rastløshed)... og mani, var blevet observeret hos patienter – voksne såvel som (børn og unge) – der var blevet behandlet med (SSRI) antidepressiv medicin..."⁵⁷ Den amerikanske Levnedsmiddel- og Lægemedelstyrelse (FDA) beordrede i oktober 2004, at en tydelig advarsel i "sort ramme" om at brugen af medikamentet kan føre til selvmord skulle placeres på SSRI pilleglas og pakninger.

■ Advarslen er ikke tilstrækkelig: Teenagere, der er blevet ordineret psykofarmaka, har været ansvarlige for

mange skyderier på skoler. Episoden fra Columbine er den mest berygtede. Det er nu blevet anerkendt, at nogle af bivirkningerne ved dette stof er voldelig adfærd, mani og manddrab.

Fred Shaw, der er præsident for Compton afdelingen af NAACP (Den Nationale Forening til Forbedringer for Farvede) og tidligere vicesherif i Los Angeles, og som ejer og driver ungdomsgruppehjem (som er et alternativ til fængsler) for drenge, siger: "Jeg har at gøre med sorte teenagere, der er blevet stemplet som laverestående, har modtaget dårlig skoleundervisning og fået fortalt, at der noget galt med deres hjerner, som gør, at de skal have kraftig, bevidsthedsændrende 'medicin'. De har intet håb, og ser ingen fremtid. Det er en opskrift på vold og selvmord."

Shelia Aus beretter om sine erfaringer: "Skolen gav mig valget mellem at give (min datter) psykiatrisk medicin eller at overføre hende til en specialundervisningsklasse. Til sidst gav jeg efter og tillod skolens psykiatere at udskrive midlet... Hun begyndte at have hallucinationer, blev fysisk aggressiv, onskabsfuld og ukontrollabel. Jeg informerede skolen om, at jeg ikke ønskede at fortsætte (med medicinen). De tilkaldte børneværnet og fortalte dem, at jeg begik lægeligt omsorgssvigt, fordi jeg ikke var villig til at give hende den nødvendige medicin. Der må gøres noget ved dette vanvid. Psykiaterne bliver rigere, mens min datter og talrige andre børn måske aldrig kommer sig over de forvoldte skader."⁵⁸

Shaw tilføjer: "Løsningen er ikke at give børn flere sygdomsbetegnelser, eller at give dem psykologisk eller psykiatrisk behandling, det er at stille nogle effektive uddannelsesprogrammer til rådighed for dem, som udstyrer dem med viden og evnen til at føre et ansvarligt liv."

**"Psykiateren laver ingen tester.
Psykiateren lytter til historien om, hvad
der er sket og udskriver en recept."**

– Dr. Mary Ann Block, forfatter til bogen 'Ikke mere ADHD'

DØDSENSFARLIGE Psykologiske skoleprogrammer

O ver flere år har mange skoler anvendt et destruktivt psykologisk pensum. "Vredesstyringsterapi" hævdes at lære personer at styre deres aggressioner og vrede; "konfliktløsning" hævdes at hjælpe en person med at løse en konflikt uden at måtte ty til vold. Men i én "vredesstyringsklasse" tævede en dreng en af sine klassekammerater så voldsomt, at offeret stadig var indlagt på hospitalet seks dage efter.⁵⁹

Et andet psykologisk eksperiment, "dødsundervisning", er blevet anvendt på skoler i mange lande siden 1970'erne. Det går ud på at få børnene til at diskutere selvmord og skrive deres egne testamenter og gravmæler.

■ En amerikansk "dødsundervisningslektion" havde som en del af programmet af tage eleverne med til en øde flodbred, for at se en iscenesat mordscene med en "lemlæstet mannequin

i bagagerummet på en bil, en afsavet arm i en indkøbspose og en blodig nedstryger."⁶⁰

■ I Kyoto, i Japan forklædte en lærer sig i et bizart forsøg på at lære børnene om vold med en kappe og et par solbriller. Han svingede en ca. 50 cm lang metalstang rundt, da han brasede ind i en klasse med 11-årige, der væltede hen over stole og borde i forsøg på at flygte.⁶¹

Joey, en 8-årig afroamerikaner, deltog i en "problemløsningstime" på sin skole. Her så han en film, som skildrede en dreng, der forsøgte at begå selvmord ved at binde et reb om halsen på sig selv. I filmen talte drengen om, at de andre på skolen ikke kunne lide ham, at han blev drillet og var bange for at blive voksen. Joeys mor kendte ikke noget til programmet, da der kun stod "sam-

fundsvidenskab" på skoleskemaet. To dage efter, at hendes dreng havde set filmen, kom hun ind på hans værelse og fandt ham hængende i et reb fra sin køjeseng.

Eric Harris og Dylan Klebold fra Columbine High School er oplagte eksempler på det forkerte i at give "vredesstyringsterapi" og "dødsundervisning". Harris tog et antidepressivt middel, der kan medføre voldsudbrud. Såvel Klebold som Harris blev af retten beordret til at modtage psykologisk behandling, hvilket inkluderede "vredesstyringsterapi". De deltog også i skolens "dødsundervisning".

"Send det psykiatriske system på orlov fra vort lands hjem og skoler."

– Forfatteren til undervisningsbøger,
Beverly Eakman

Som en del af "dødsundervisningen" i klassen blev eleverne bedt om at forestille sig deres egen død. Harris havde efterfølgende en drøm, hvori han og Klebold skød vildt omkring sig i et indkøbscenter i et anfald af raseri. Efter at have skrevet sin drøm ned og givet den til læreren, gjorde Harris og Klebold drømmen til

virkelighed ved at dræbe sig selv, en lærer og 12 klassekammerater.⁶²

På opfordring fra psykiatere og psykologer opfordrede (den amerikanske) præsidents Nye Friheds Kommission for Mental Sundhed til "tidligt afdækning af psykiske problemer hos børn og voksne ved regelmæssigt, at gennemføre omfattende testning og screening i skolerne."⁶³

I dag bliver eleverne undersøgt eller "beskrevet" ved at bruge spørgeskemaer, der spørger ind til deres egen og forældrenes holdninger og opførsel. Spørgsmålene er for eksempel: "Hvor mange gange har du slået nogen i løbet af de sidste 12 måneder" eller "hvor mange gange har du stjålet noget fra andre".

Andre spørgsmål går på, hvor mange gange de har taget kokain, haft seksuelt samkvem, været "kede af det eller deprimerede", og hvor ofte deres forældre har fortalt dem, at de elsker dem.⁶⁴

Psykiatere skubber på for at få indført obligatoriske "depressionsundersøgelser" på skolebørn. Et "teenage-screening" program i USA udspørger eleverne med spørgsmål såsom: "Har der været et tidspunkt, hvor intet var sjovt for dig, og hvor du ikke var interesseret i noget som helst?" "Har der været et tidspunkt, hvor du følte, at du ikke kunne gøre noget godt nok, eller hvor du ikke syntes, du så ligeså godt ud eller var ligeså smart som andre?"⁶⁵

Hvis der er tilstrækkeligt mange "rigtige" svar, hævdes det, at et efterfølgende spørgeskema, som kaldes "Diagnostisk Interview-skema for Børn", er i stand til at checke barnet for 18 psykiske lidelser.⁶⁶ Barnet bliver

derefter henvist til en psykolog eller psykiater og sædvanligvis ordineret psykofarmaka.

Dr. Joseph Glenmullen fra Harvard Lægeskole siger, at de spørgsmål, som bliver brugt til at "diagnosticere" depression "måske nok ser videnskabelige ud", men "når man undersøger spørgsmålene og de skalaer, der bruges, nærmere, så består de udelukkende af subjektive forhold..."⁶⁷

Forfatteren Beverly Eakman advarer om, at "screening" får en helt ny betydning, når børn og i høj grad også deres familier i vore dage bliver udsat for vurderinger vedrørende formodede 'tegn' på psykiske lidelser og resultatet indgår i samkørte elektroniske dataregistre...⁶⁸ Hendes råd er: "Send det psykiatriske system på orlov fra vort lands hjem og skoler."⁶⁹

HVORDAN EN MORDER BLIVER TIL:

De to gymnasieelever Eric Harris og Dylan Klebold fra Columbine High School myrdede en lærer, 12 klassekammerater og sig selv i et morderisk raserianfald i 1999. Det fandt sted efter at begge drenge af retten var blevet beordret til at modtage psykologisk behandling, hvilket inkluderede "vredesstyringsterapi". De deltog også i skolens "dødsundersøgelse", hvor eleverne blev bedt om at forestille sig deres egen død. På det tidspunkt, hvor mordene fandt sted, tog Harris et antidepressiva, som er kendt for at skabe aggressiv opførsel.

Eric Harris

Dylan Klebold

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Enhver psykiatrisk og psykologisk racistisk påvirkning – af vore domstole, politi, fængsler, skoler og universiteter – må fjernes, så det aldrig igen kan blive brugt til at undertrykke eller nedgøre mennesker.

2 En grundig, ikke-psykiatrisk, lægelig undersøgelse bør foretages for at afgøre, om en persons uønskede adfærd skyldes et ikke diagnosticeret fysisk problem.

3 Nogen har en interesse i at sikre, at racistiske fordomme bliver ved med at påvirke vores samfund. Den eneste måde, hvorpå vi kan sikre os mod følgerne, er ved utrætteligt at udpege og stække den indflydelse, som er kilden til denne gift i vores samfund, psykiatere og psykologer, og deres medløbere.

KAPITEL FIRE

Skab en bedre fremtid

Den sydafrikanske præsident Nelson R. Mandela, skriver i sin selvbiografi 'Den lange vej til frihed': "Efter at have oplevet en helt utrolig menneskelig tragedie, som varede alt for længe, skal et nyt samfund opstå, som hele menneskeheden kan være stolt over... Aldrig, aldrig, aldrig må dette smukke land igen komme til at opleve, at nogle mennesker undertrykkes af andre... Solen vil aldrig gå ned over en så storslået menneskelig bedrift..."

For at opnå et sådant samfund må de psykiatriske kilder bag apartheid og tilsvarende "utrolige menneskelige tragedier" klart udpeges.

Isaac Hayes siger: "Børnene er håbet for vores kultur, uanset om de er sorte, latinamerikanere, indianere eller af nogen anden race. Har unge i vores byer, der plages af fattigdom, dårlige uddannelsesmuligheder, arbejdsløshed og splittede familier, har disse unge behov for mærkater og medikamenter, som gør dem voldelige? Det her er en kamp mod mentalt slaveri."

I 2003 vedtog NAACP i USA som svar på dette "mentale slaveri" – psykiatriske etiketter og

psykofarmaka – enstemmig en resolution, som støttede en forbundslovgivning, der forhindrer, at børn bliver tvunget til at tage psykofarmaka i skolerne. En grundig lægeundersøgelse skal foretages for at afgøre, om et ikke-diagnosticeret fysisk problem ligger til grund for en persons eller et barns uønskede adfærd.

De utallige faktorer, som passer til "ADHD" og

"DAMP" kriterierne, men som faktisk kan diagnosticeres som allergiske reaktioner eller vitaminmangel eller fejlnæring, omfatter:

■ En høj forekomst af bly i omgivelserne kan give børn problemer i skolen og forårsage dårlig opførsel. Et højt kviksølvindhold i kroppen kan også forårsage ophidselse.

■ Insektgifte kan skabe nervøsitet, nedsat koncentrationsevne, irritabilitet, hukommelsesbesvær og depression.

■ For meget sukker kan gøre en person "for aktiv" eller "hyper". Vor

tids fastfood, som ofte har en ringe næringsværdi, kan påvirke en persons adfærd dramatisk.

■ Dårlig mad eller ringe ernæring kan skabe angst samt andre adfærdsmæssige eller mentale problemer.

"Efter oplevelsen af en helt utrolig menneskelig tragedie, som varede alt for længe, skal et nyt samfund opstå, som hele menneskeheden kan være stolt over ... Aldrig, aldrig, aldrig skal dette smukke land igen opleve, at nogle mennesker undertrykkes af andre... Solen vil aldrig gå ned over en så storslået menneskelig bedrift ..."

– Præsident Nelson R. Mandela,
Long Walk to Freedom, 1994

Børn skal hjælpes, ikke forrådes

Michael var otte år gammel, da han fik stille diagnosen "ADHD" i skolen og blev ordineret psykofarmaka. Hans mor brød sig ikke om ideen, men fik at vide af psykiatere og psykologer, at hvis ikke Michael tog sin "medicin", ville han ikke

få lov til at blive i klassen. Efter at han begyndte at tage den ordinerede medicin, blev han forstyrrende i sin adfærd, skændtes med sine forældre og løb hjemmefra. Hans mor Patricia erkendte, at hans ændrede adfærd begyndte, da han begyndte at tage medicinen. Hun søgte hjælp hos en læge, som ikke udskrev psykofarmaka. Hun opdagede, at Michael led af alvorlig allergi, og at symptomerne var identiske med dem, psykiaterne havde opstillet for "ADHD". Lægen aftrappede ham langsomt fra medicinen og sikrede sig, at Michael ikke spiste mad, han ikke kunne tåle. Han modtog også ekstraundervisning for at indhente den undervisning, han var gået glip af, mens han var påvirket af den medicin, han havde taget. Han vendte tilbage til sit "gamle jeg". I dag er Michael en åbenhjertig teenager, som kan splitte en computer ad og samle den igen hurtigere end sin far, og han vil gerne være filminstruktør.

Fred Shaw, jr. har denne historie at fortælle: "En sort dreng blev bragt hjem til mig efter at have fået

stillet 'diagnosen opmærksomhedsforstyrrelse'. Den behandelende psykiater sagde, at vi ikke skulle tage ham. Siden han tilsyneladende havde opmærksomhedsforstyrrelse stillede jeg drengen nogle simple spørgsmål: 'Hvor længe er det længste, du har

talt med en pige på telefonen? 'Tre til fire timer', svarede han. 'Kan du huske, hvad hun sagde?' Han kunne huske det hele. 'Hvor længe kan du spille Nintendo (et videospil)?' Han fortalte mig, at han havde spillet *otte* timer i træk. 'Hvordan med bøger? Kan du læse?' Han sagde, at han læste bøger fra start til slut – dem, som han kunne lide at læse. Han spillede også hele basketball kampe. Så det virkede på mig, som om han kunne holde sin opmærksomhed fanget om *hvad som helst*, han var *interesseret i*."⁷⁰

Medicineringen af vores børn er blot et aspekt af psykiateres angreb på minoriteter eller andre racemæssige mål, og det kræver stor årvågenhed fra alle forældre at beskytte deres børn. Der er en

finansiell interesse i at sikre, at racistiske ideer fortsætter med at påvirke vores samfund.

Måden at sikre sig imod deres indflydelse er ved utrætteligt at udpege og stække den indflydelse, som den præcise kilde til denne gift i vores samfund har, herunder fra psykiatere og psykologer.

Psykiatere kan have en finansiell interesse i at sikre, at racistiske ideer fortsætter med at plage vores fremtidige ledere.

ANBEFALINGER

Anbefalinger

- 1** Hvis du er forældre eller bedsteforældre, og uanset hvilken race du tilhører, så tal med dit barns lærer og vær sikker på, at dit barn fuldt ud forstår sine undervisningsmaterialer, har lært fonetik og er i stand til at bruge en simpel ordbog i klassen for at kunne definere og forstå ord helt. Insister på at en hjælpelærer – og ikke psykofarmaka – bruges til at løse uddannelsesmæssige problemer.
- 2** Hvis dit barn udviser adfærdsmæssige eller andre problemer, bør du finde en kompetent og omsorgsfuld ikke-psykiatrisk læge, som kan foretage en grundig fysisk undersøgelse for at afgøre, hvorvidt problemet skyldes en ubehandlet fysisk tilstand.
- 3** Du kan med hjælp fra en kompetent advokat forhindre psykiatere og psykologer i at fratage dig dine rettigheder som forælder, og at de tvinger dit barn til at blive sat på kraftige psykofarmaka. MMK kan hjælpe dig med dette, selvom MMK ikke direkte vejleder i juridiske spørgsmål.
- 4** Hvis du har kendskab til, at en psykiater eller en psykolog mishandler en ven, et familiemedlem eller en nabo, så indsend en politianmeldelse på vedkommende eller det hospital, de foreninger eller undervisningsinstitutioner vedkommende er tilknyttet. MKK kan hjælpe dig med dette.
- 5** Hvis du har et problem, så tal med nogen, du stoler på – en forælder, bror eller søster, lærer, præst eller en ven. Få *virkelig* hjælp, og ikke en ubrugelig psykiatrisk eller psykologisk metode.
- 6** Endelige bør psykiatri og psykologi helt fjernes fra alle uddannelsessystemer, fængselsvæsenet, retsvæsenet og andre sociale systemer, og der skal aldrig gives offentlige bevillinger til tvangsbehandling og ubrugelige metoder.

Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK), der på engelsk hedder Citizens Commission on Human Rights (CCHR), blev stiftet i 1969 af Scientologi Kirken for at undersøge og afsløre overtrædelser af menneskerettighederne inden for psykiatrien og for at bringe orden i behandlingsområdet for psykiske forstyrrelser. I dag er der flere end 130 afdelinger i mere end 31 lande. MMK's rådgivende komité, der udgøres af kommissionsmedlemmer, omfatter læger, advokater, undervisere, kunstnere, forretningsfolk og repræsentanter for menneskerettighedsgrupper.

Selvom MMK ikke selv tilbyder lægelig eller juridisk assistance, arbejder vi tæt sammen med og støtter læger og lægegerningen. Et af hovedområderne for MMK's arbejde er psykiatriens svindel med brug af subjektive "diagnoser", der mangler ethvert videnskabeligt og lægeligt grundlag, men som bliver brugt til at opnå offentlige bevillinger i milliardstørrelsen. Med de falske diagnoser som undskyldning ordinerer psykiaterne ødelæggende behandlinger, herunder personlighedsændrende medicin der skjuler den berørtes tilgrundliggende

vanskeligheder og dermed forhindrer hans eller hendes helbredelse.

MMK's arbejde skal ses i forlængelse af Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, i særdeleshed de følgende forskrifter, som dagligt krænkes af psykiatere:

Artikel 3: "Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed."

Artikel 5: "Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf."

Artikel 7: "Alle er lige for loven og har uden forskelsbehandling af nogen art lige ret til lovens beskyttelse."

Som en følge af psykiatriens falske diagnoser, stigmatiserende etiketter, love, der giver ubesværet adgang til frihedsberøvelser, brutal og personlighedsændrende "behandling", bliver mange tusinder skadet og nægtet deres naturlige menneskerettigheder.

MMK har inspireret og støttet mange hundrede reformer ved at få foretræde for parlamentsudvalg og har selv gennemført offentlige høringer om psykiatriske overgreb, og udført generelle og specielle informationskampagner, ligesom MMK samarbejder med medierne, politiet og offentligt ansatte over hele verden.

OPGAVEERKLÆRING

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION (MMK)

undersøger og belyser psykiatriske overtrædelser af menneskerettighederne. Kommissionen arbejder sammen med ligesindede grupper og personer, som deler et fælles mål om at få rensset op inden for det psykiske sundhedsområde. Vi vil fortsætte med det arbejde, indtil psykiatriske overgreb og tvangsmæssig praksis er ophørt, og menneskerettighederne og værdigheden er givet tilbage til alle mennesker.

Dr. Ben Ngubane
Minister for kunst, kultur, videnskab og teknologi i Sydafrika

"Jeg lykønsker MMK for at have afsløret den umenneskelighed, som de psykisk syge har været udsat for, og for deres kampagne for at gøre verden opmærksom på disse forhold. Som land og regering vil vi arbejde sammen med organisationer som MMK i bestræbelserne på at beskytte alle borgere mod den form for terror og undertrykkelse, som størsteparten af Sydafrikas borgere oplevede under apartheidstyret."

Le Anna Washington
Commonwealth of Pennsylvania

"Idet (MMK) arbejder for at beskytte folks rettigheder, som de er beskrevet i Verdenserklæringen om Menneskerettigheder, og beskytte dem mod 'ondsindet, umenneskelig eller nedværdigende behandling' ... Lykønsker Repræsentanternes Hus i Pennsylvania

(MMK's internationale afdeling) ... for deres storslåede humanistiske bestræbelser, som vil blive husket længe og værdsat højt."

Isaac Hayes
Grammy Award vindende komponist, musiker, skuespiller samt international fortaler for bedre læse- og skrivefærdigheder

"Afroamerikanere og sorte befolkningsgrupper i hele verden har været udsat for psykiaternes teorier om racebetinget underlegenhed, hvilket har medført, at mange modtog en underlødige undervisning. MMK er en vigtig gruppe, for hvis vi tillader psykiaterne at udbrede løggen om, at vort folk er ofre, at de er psykisk syge, når de rent faktisk har været undertrykt af psykiaternes egne racistiske ideologier og tester, så er det vores egen fejl. MMK er fast besluttet på at forbedre forholdene på det mentale sundhedsområde, og de gør noget effektivt ved det."

Kontakt:

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK)

Faksingevej 9A, 2700 Brønshøj

Tlf.: 39 62 90 39 • E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

eller

CCHR International

6616 Sunset Blvd., Los Angeles, California 90028 USA

Tlf. 001 323 467 4242

<http://www.cchr.org>

<http://www.psychcrime.org>

E-mail: humanrights@cchr.org

MMK's INTERNATIONALE AFDELING

Kommissionsmedlemmer & rådgivere

MMK's kommissionsmedlemmer rådgiver og hjælper MMK ud fra deres faglige viden med at gennemføre reformer i det psykiske sundhedsvæsen og med at sikre de sindslidendes rettigheder.

Præsident

Jan Eastgate
Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling
Los Angeles

Præsident for MMK's USA afdeling

Bruce Wiseman
Medborgernes Menneskerettighedskommission, USA

Bestyrelsesmedlem ved MMK's USA afdeling

Isadore M. Chait

Stiftende kommissionsmedlem

Dr. Thomas Szasz,
professor emeritus i psykiatri
ved statsuniversitet på
New York Health Science Center

Kunst og underholdning

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello
David Pomeranz

Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politik & jura

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Videnskab, lægestanden og sundhed

Dr.med Giorgio Antonucci
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, ph.d.
Mary Ann Block, D.O.
Dr.med. Roberto Cestari (Præsident for
MMK Italien)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Dr.med. Mary Jo Pagel
Dr.med. Lawrence Retief
Dr.med. Megan Shields
William Tutman, ph.d.
Michael Wisner
Dr.med. Julian Whitaker
Dr.med. Sergej Zapuskalov

Uddannelse

Gleb Dubov, ph.d.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Religion

Rev. Doctor Jim Nicholls

Forretningsverden

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Henvendelse (for andre lande venligst kontakt det pågældende landskontor):

AUSTRALIEN

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales 2007
Australien
Tlf.: 00612 9211 4787
Fax: 00612 9211 5543
E-mail:
cchr@iprimus.com.au

BELGIEN

CCHR Belgium
Postbus 55
2800 Mechelen 2
Belgien
Tlf.: 00324 777 12494

CANADA

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tlf.: 001 416 971 8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

FINLAND

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki
Finland
Tlf.: 00358 9 8594 869

FRANKRIG

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights France)
BP 76
75561 Paris Cedex 12
Frankrig
Tlf.: 00331 4001 0970
Fax: 00331 4001 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

GRÆKENLAND

CCHR Greece
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens
Grækenland

HOLLAND

Citizens Commission on Human Rights Holland (NCRM)
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Tlf./Fax: 003120 4942510
E-mail: info@ncrm.nl

ISRAEL

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020

61369 Tel Aviv
Israel
Tlf.: 00972 3 5660699
Fax: 00972 3 5663750
E-mail:
cchr_isr@netvision.net.il

ITALIEN

Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani – CCDU
(Citizens Commission on Human Rights Italy)
Viale Monza 1
20125 Milano
Italien
E-mail:
ccdu_italia@hotmail.com

JAPAN

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tlf./Fax: 0081 3 3576 1741

MEXICO (MONTERREY)

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico)
Avda. Madero 1955
Poniente Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos Oficina 735
Monterrey, NL México
Tlf.: 0083 480329
Fax: 0086 758689
E-mail: ccdh@axtel.net

NEPAL

CCHR Nepal
P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu,
Nepal
E-mail:
nepalchr@yahoo.com

NEW ZEALAND

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1
New Zealand
Tlf./Fax: 00649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

NORGE

Medborgernes Menneskerettighets-kommisjon (MMK)
Postboks 8902
Youngstorget
0028 Oslo
Norge
E-mail:
mmknorge@online.no

RUSLAND

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow
Rusland
Tlf.: 007095 518 11 00

SCHWEIZ

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zurich
Postfach 1207
8026 Zurich
Schweiz
Tlf.: 0041 (0)1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

SCHWEIZ (Fransk talende)

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Lausanne)
Postale 5773
1002 Lausanne
Schweiz
Tlf.: 0041 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

SCHWEIZ (Italiensk talende)

Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo
(Citizen Commission on Human Rights Ticino)
Casella postale 613
6512 Giubiasco
Switzerland
Tlf.: 0041 76 327 83 79
E-mail: ccdu@ticino.com

SPANIEN

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Spain)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid
Spanien

SVERIGE

Kommittén för Mänskliga Rättigheter (KMR)
Box 2
124 21 Stockholm
Sverige
Tlf./fax: 0046 (0)8 83 85 18
E-mail: info.kmr@telia.com

SYDAFRIKA

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tlf.: 0027 11 622 2908

TAIWAN

CCHR Taiwan

Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail:
Roysu01@hotmail.com

TJEKKIET

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1
Czech Republic
Tlf./Fax: 00420 224 009 156
E-mail:
lidskaprava@cchr.cz

TYSKLAND

Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V. – KVP
(Citizens Commission on Human Rights Germany – National Office)
Amalienstraße 49a
80799 München
Tyskland
Tlf.: 0049 89 273 03 54
Fax: 0049 89 28 98 67 04
E-mail: kvpm@gmx.de

UNGARN

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
(Citizens Commission on Human Rights Hungary)
Pf. 182
1461 Budapest
Ungarn
Tlf.: 0036 1342 6355
Fax: 0036 1344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

UNITED KINGDOM

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead
West Sussex
RH19 4RB
United Kingdom
Tlf.: 0044 (0)1342 313926
Fax: 0044 (0)1342 325559
E-mail:
humanrights@cchruk.org

ØSTRIG

Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich
(Citizens Commission on Human Rights Austria)
Postfach 130
A-1072 Wien
Østrig
Tlf.: 0043 1 877 02 23
E-mail: info@cchr.at

REFERENCER

Referencer

1. 'Report on Race and Disability: Racial Bias in Arizona Special Education', The Goldwater Institute, marts 2003.
2. 'Black Men 'Failed' by Mental Health System', BBC News, 13. okt. 1999.
3. Mike George, 'Bad Medicine', Guardian Unlimited, 9. aug. 2000.
4. 'Apartheid and Health', Part II, World Health Organization, (Geneva), 1983, s. 230.
5. SP Sashidharan, Professor of Community Psychiatry & Errol Francis, Director, Frantz Fanon Centre for Mental Health, 'Racism in Psychiatry Necessitates Reappraisal in General Procedures and Eurocentric Theories', British Medical Journal, 24. juli 1999:319:254.
6. 'Dr. Karen Wren and Professor Paul Boyle University of St Andrews, 'Migration and Work-Related Health in Europe— A Literature Review', Report No 1:2001, National Institute for Working Life, 2001, s. 21 & 24.
7. Op. cit, Robert Whitaker, s. 47; Lenny Lapon, 'Mass Murderers in White Coats', (Psychiatric Genocide Research Institute, Springfield, Massachusetts, 1986), s. 75-76.
8. Robert Whitaker, 'Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill', (Perseus Publishing, Massachusetts, 2002), s. 44-45.
9. Charles Darwin, quoted in Bernhard Schreiber, (Section 5 Books, 1983, San Francisco, California), s. 11-12.
10. Op. cit, Robert Whitaker, s. 47; Lenny Lapon, 'Mass Murderers in White Coats', (Psychiatric Genocide Research Institute, Springfield, Massachusetts, 1986), s. 75-76.
11. Thomas Szasz, M.D., 'The Manufacture of Madness', (Harper & Row, New York, 1970), s. 110.
12. Op. cit, Robert Walker, s. 171.
13. Sammesteds.
14. Samuel A. Cartwright, M.D., 'Report on the Diseases and Physical Peculiarities of the Negro Race', New Orleans & Surgical Journal, 1851.
15. Sammesteds.
16. Thomas Szasz, 'Insanity, The Idea and Its Consequences', (John Wiley and Sons, Inc., New York, 1990), s. 306, 307.
17. Robert N. Proctor, 'Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis', (Harvard University Press, 1988), s. 15.
18. Sammesteds, s. 28
19. H.B. Fantham, 'Some Factors in Eugenics', The South African Journal of Science, Vol. XXI, nov. 1924, s. 409.
20. A.L. Cureau, 'Savage Man in Africa; A Study of Primitive Races in the French Congo', translated by E. Andrews, (Fisher Unwin, London, 1915) s. 70-83.
21. Paul Popenoe, M.D., 'Intelligence and Race—A Review of the Results of Army Intelligence Tests – II. The Negro', Journal of Heredity, Vol. XIII, No. 7, juli 1922, s. 295-98.
22. J.T. Dunston, 'Retarded and Defective Children: Native Mentality, Mental Testing, Presidential Address', 12. juli, 1923, s. 154.
23. Peter Read, 'The Stolen Generations of Aboriginal Children in NSW', 1883-1869.
24. Nigel Parbury, 'Survival—A History of Aboriginal Life in NSW', Ministry of Aboriginal Affairs, 1986.
25. 'Bringing them Home: A guide to the findings and recommendations of the National Inquiry into the separation of Aboriginal and Torres Strait Islander Children from their Families', Australian Human Rights and Equal Opportunity Commission, 2002, s. 7.
26. Kristen Kreisher, 'Coming Home: The Lingering Effects of the Indian Adoption Project', Children's Voice Article, marts 2002, Child Welfare League of America website, Internet URL: <http://www.cwla.org>, accessed: 23 juni 2004.
27. Allan Chase, 'The Legacy of Malthus', (Chicago: University of Illinois Press, 1980), s. 233-235.
28. Elalah Drogin, Margaret Sanger: Founder of Modern Society, no date.
29. Richard Herrnstein and Charles Murray, 'The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life', (Free Press, New York, 1994).
30. Geoffrey Cowley, 'A Confederacy of Dunces', (a review of Herrnstein's article in the Atlantic Monthly, Newsweek, 22 maj, 1989, s. 80.
31. Prof. Max Von Gruber, 'Docent dr. Ernst Rüdin', Fortpflanzung, Verbubng Rassenhygiene, München 1911, s. 163.
32. Robert N. Proctor, 'Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis', (Harvard University Press, 1988), s. 178
33. Sammesteds., s. 52.
34. Oversat til engelsk af George R. Fraser i Müller-Hill, 'Murderous Science', s. 12.
35. Robert N. Proctor, 'Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis', (Harvard University Press, 1988), s. 96.
36. Dr. Thomas Röder, Volker Kubillus, Toby Burwell, 'Psychiatrists: The Men Behind Hitler' (Freedom Publishers, CA, 1995), s. 94, dokument af dr. Ernst Rüdin oversat til engelsk.
37. 'The Genetics of Schizophrenia', NARSAD Research Newsletter, (Winter, 1990), s. 3-6.
38. Richard A. Lerner, 'Final Solutions: Biology, Prejudice and Genocide', (The Pennsylvania State University Press, University Park, Pennsylvania, 1992).
39. Ken Devey and Mark Mason, 'Guidance for Submission: Social Control and Guidance in Schools for Black Pupils in S.A.', British Journal of Guidance and Counseling, Vol. 12, No. 1, 1984, s. 15-24.
40. Shaun R. Whittaker, 'Knowledge and Power', 1991, Section: 'A Critical Perspective on Psychology in Azania/South Africa.'
41. 'Apartheid and Health', World Health Organization Report, 1983, s. 230.
42. 'Report on Human Rights Violations and Alleged Malpractices in Psychiatric Institutions, National Department of Health', South Africa, feb. 1996; 'Report Paints a Grim Picture of Abuse in SA's Psychiatric Institutions', Business Day, 21. feb. 1996.
43. 'Studies claimed blacks were inferior', Cape Times, (South Africa) 19. jun. 1997; Bobby Jordan, "'Apartheid's Racist IQ Tests' to be Scrapped", Sunday Times, (South Africa), 24. maj 1998.
44. Lawrence Anthony, 'Psychiatry and Apartheid', Presentation to the XI Congress on Psychiatry, Hamburg, Germany, 11 aug. 1999, citing John Domisse, 'The State of Psychiatry in South Africa Today', Social Science and Medicine, Vol. 24, No. 9, (Pergamon Journals Ltd., 1987), s. 750.
45. 'Report of the NSW Royal Commission into Deep Sleep Treatment', New South Wales, Government Printing Service, dec. 1990.
46. Alan W. Schefflin and Edward M. Opton Jr., 'The Mind Manipulators' (New York & London: Paddington Press Ltd., 1978), s. 314-315.
47. Gerald Horne, 'Race Backwards: Genes, Violence, Race, and Genocide', Covert Action, Winter 1992-93, s. 29.
48. Frederick Goodwin i tale ved møde ved det National Mental Health Advisory Council, 11. feb. 1992.
49. Op. cit, The Goldwater Institute.
50. Sammesteds.
51. Joel McNally, 'A Ghetto within a Ghetto', Rethinking Schools, Vol. 17, No. 3, Spring 2003, Internet address: http://www.rethinkingschools.org/archive/17_03/17_03.shtml.
52. Gary Orfield, 'A Ghetto within a Ghetto', Rethinking Schools, Vol. 17, No. 3, Spring 2003, Internet URL: http://www.rethinkingschools.org/archive/17_03/17_03.shtml.
53. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, 'Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders', (The Free Press, New York, 1997), s. 200.
54. Brian Vastig, 'Pay Attention: Ritalin Acts Much Like Cocaine', Journal of the American Medical Association, 22-29 august 2001, Vol. 286, No. 8, s. 905; 'Drug Scheduling', Drug Enforcement Administration Online, Internet URL: <http://www.dea.gov>, accessed: 31 juli 2003.
55. Physicians' Desk Reference, 1998, (Medical Economics Company, New Jersey, 1998), s. 1896-1897; Diagnostic & Statistical Manual of Mental Disorders III, (American Psychiatric Association, Washington, D.C., 1980), s. 150.
56. 'National Institutes of Health Consensus Development Conference: Diagnosis and Treatment of Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder', Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry, No. 2, Vol. 39, s. 182; Dr. Mary Ann Block, 'No More ADHD', (Block Books, Texas, 2001), s. 53.
57. 'Worsening Depression and Suicidality in Patients Being Treated with Antidepressants Medications', US Food and Drug Administration Public Health Advisory, 22. mar. 2004.
58. Sheila Aus, Letter to CCHR Int, 2004.
59. Tamer Lewin, 'Class Time and Not Jail Times For Anger, but Does It Work?' The New York Times, 1. juli 2001.
60. 'The Reincarnation of Death Education', Education Reporter, # 194, mar. 2002.
61. 'Seventeen and Deadly, Japan, Violence and School Children', Keys to Safer Schools.com, Vol. 33, 1999.
62. Richard Restak, 'The Inner Child, the 'True Self' and the Wacky Map of Eupsychia', The Washington Times, 18 aug. 2002.
63. The President's New Freedom Commission on Mental Health, report, 'Achieving the Promise: Transforming Mental Health Care in America', 22. juli 2003, s. 11.
64. 'Profiles of Student Life', Education Reporter, Number 168, jan. 2000.
65. The Columbia TeenScreenSM State-One Health Survey 09/11/01.
66. DISC Predictive Scales, www.pathnow.org.
67. Joseph Glenmullen, M.D., 'Prozac Backlash', (Simon & Schuster, NY, 2000), s. 206.
68. Op. cit, B. Eakman, s. vii.
69. B. K. Eakman, 'Stop Legitimizing Disorders; Cut Mental Health Industry Out of Schools', The Washington Times, 10. maj 2002.
70. Materiale af Fred Shaw Jr., til CCHR kommissionshøring om psykiatrisk diagnosticering og medicinering af børn, Los Angeles, nov. 1997.

MMK SKABER OFFENTLIG OPMÆRKSOMHED

Information er en vigtig del af ethvert initiativ, der sigter på at stoppe samfundets forfald. MMK tager dette ansvar meget alvorligt. Ved hjælp af informationsmateriale på Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdelings (CCHR) hjemmeside, og gennem udgivelser som bøger, hæfter, blade, mv., bliver flere og flere patienter, pårørende, fagfolk, lovgivere og utallige andre gjort opmær-

somme på sandheden om psykiatrien, og at der kan og bør gøres noget effektivt ved det.

MMK's hæfter, der udgives på 15 sprog, påviser psykiatriens medvirken til udbredelse af racisme og destruktive indflydelse på undervisningssektoren, retsvæsenet, narkoafvænningsen, og i forhold til kvinder, samfundsmoralen, de ældre, religion, kunst og mange andre områder. Følgende rapporter er udgivet:

DEN VIRKELIGE KRISE - i dagens psykiatri

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed og resultater i det psykiatriske behandlingssystem

OMFATTENDE SVINDEL - Korruption i det psykiatriske sundhedsvæsen

Rapport med anbefalinger vedrørende et usundt monopol på det psykiske sundhedsområde

PSYKIATRISK UREDELIGHED - Hvordan lægevidenskaben undergraves

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse i sundhedsvæsenet

PSEUDOVIDENSKAB - Psykiatriens diagnoser

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed i psykiatriske diagnoser

SKIZOFRENI - Psykiatriens "sygdom" scorer kassen

Rapport med anbefalinger vedrørende de psykiatriske påstande om alvorlige psykiske forstyrrelser

DEN BRUTALE VIRKELIGHED - Farlig psykiatrisk "behandling"

Rapport med anbefalinger vedrørende den destruktive brug af elektrochok og psykokirurgi

SEXMISBRUG I PSYKIATRIEN - Overgreb mod kvinder og børn

En rapport om sexmisbrug af kvinder og børn inden for det psykiatriske og psykologiske behandlingssystem og anbefalinger til løsning af problemet

TVANGSFIKSERING OG DØD - Psykiatriens "terapeutiske" overfald

Rapport med anbefalinger vedrørende den voldsomme og skadelige brug af fastholdelser og fikseringer på psykiatriske afdelinger

PSYKIATRI - gør verden afhængig af stoffer

Rapport med anbefalinger vedrørende den psykiatri, som er skaber af vore dages stofmisbrugskrise

REHABILITERINGSSVINDEL? - Psykiatriens lægemiddelmisbrug

Rapport med anbefalinger vedrørende metadon og andre katastrofale ringe psykiatriske "rehabiliterings"-programmer for stofmisbrugere

BØRN PUSHES PÅ NERVEMEDICIN - Psykiatrien ødelægger liv

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige psykiatriske diagnoser og tvungen medicinering af børn og unge

UNGDOMMEN SKADES - Psykiatrien nedbryder de unges sind

Rapport med anbefalinger om skadelige psykologiske undersøgelser, vurderinger og programmer i undervisningssektoren

SAMFUNDET ØDELÆGGES - Psykiatriens tvungne "omsorg"

Rapport med anbefalinger vedrørende den fejlslagne distriktspsykiatri og andre psykiatriske tvangsforanstaltningsprogrammer

KUNSTNERE SKADES - Psykiatri ødelægger kreativiteten

Rapport med anbefalinger om psykiatriens negative indflydelse på kunstnere og samfundet

OVERGREB PÅ TROEN PÅ GUD - Psykiatrien mod religion

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse på tro og religion

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET - Psykiatrien forvansker lovgivningen

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens og psykologiens indflydelse på retsvæsen og kriminalforsorg

KRÆNKELSEN AF DE ÆLDRE - Chokerende programmer for den psykiske sundhed

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske overgreb indenfor ældreforsorgen

KAOS OG TERROR - Et produkt af psykiatrien?

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske metoder og behandleres rolle i den internationale terrorisme

RACISME SKABES - Psykiatriens rolle

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige programmer og hadkampagner bag racemæssige konflikter og folkedrab

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION En international vagthund for det psykiatriske sundhedsvæsen

ADVARSEL: Ingen bør ophøre med at tage nogen som helst form for psykiatrisk medicin uden at rådføre sig med og få assistance fra en kompetent læge, der ikke er psykiater.

Denne udgivelse blev muliggjort ved en bevilling fra the International Association of Scientologists.

Et offentligt servicebudskab fra
Medborgernes Menneskerettighedskommission®

FOTO: Cover: David Turnley/Corbis; 4: Bettman/Corbis; 4: Corbis; 6: Bettman/Corbis; 7: Bettman/Corbis; 8: Bettman/Corbis; 9: Bettman/Corbis; 9: Paul A. Souders/Corbis; 9: Earl & Nazima Kowall/Corbis; 15: Bettman/Corbis; 23: Ed Andrieski/AP Photo; 23: Corbis; 23: AP Photos

*”Psykiatriske programmer og
psykofarmaka har hærget vore
byer og været med til at gøre vore
unge kriminelle – alt sammen fordi
psykiatere og psykologer fik lov til
udøve deres racistiske adfærdskontrol
og eksperimenter i vores skoler frem
for blot at lade lærerne koncentrere
sig om at undervise.”*

– Isaac Hayes

*Academy Award®-vinder, komponist, musiker,
skuespiller samt kommissionsmedlem for
MMK's internationale afdeling*